

**Mluvené slovo skrze
Williama Branhamu**

VIDĚNÍ NA PATMU

kázáno 4.12.1960
v Jeffersonville U.S.A.

„Mluvené slovo je originální semeno“

Vidění na Patmu

4.12.1960 v Jeffersonville

Když jsem vstoupil do budovy, přemohlo mě to tak, že jsem myslel, že nastalo vytržení. Ale když jsem se rozhlédl a jiné jsem tu spatřil sedět, věděl jsem, že k tomu ještě nedošlo. Duch Páně na nás často přichází, a to je tak blahodárné.

Radujeme se, že v domě vidíme tak mnoho přátel. Je jich tolik, že je nemohu vyjmenovat. Právě jsem zahlédl bratra Carpentera. On nás oddával, a stal se v tomto sboru prostřednictvím své služby velikým požehnáním. Jsme rádi, že on a mnozí jiní kazatelé mohou být mezi námi.

Včera večer mi byla předána následující otázka:

„Bratře Branhame, je pět bláznivých panen z Matouše 25 zbytkem církve z národů? Podle mého mínění jsou bláznivé panny zachráněny, ale musí projít velikým soužením. Je to správné? Jestliže ano, jaký je jejich konečný cíl. Mohou být ovcemi, které budou podle Mat.25:33-34 odděleny od kozlů?“

Dobrý znalec Bible. I já mám za to, že bláznivé panny jsou zbytkem semene ženy, které sledují Boží příkázání a mají svědectví Kristovo. Švadlena si položí na látku stříh a vystříhne, co potřebuje. Co zbyde, je zbytek; je na ní, na jejím rozhodnutí, jak ty části vystříhne. Co z toho zbývá, je zbytek.

Dejte pozor, pět panen je moudrých a pět pošetilých. Všechny jsou panny, a jsou ze stejného materiálu. Ale podle předurčení Bůh vyvolil Nevěstu před ustanovením světa, a tehdy jejich jména zapsal do Knihy života zabitého Beránka. Nekonečný Bůh to měl v úmyslu než začal svět. Někdy užíváme slovo předurčení. Ale v tomto období, v němž žijeme, je to pojem, se kterým mají problém. Během času mučedníků jim bylo útěchou, neboť tomu věřili. Ale nyní se od toho odbočilo, a ve sboru se učí zákonické ideje. V Anglii se to podle kalvinistického učení rozmohlo tak, že tam již nebylo žádné probuzení, až když vystoupil John Wesley a kázal milost, čímž to učení bylo uvedeno do rovnováhy. Bůh vždycky zajistí rovnováhu.

Bláznivým pannám došel olej. Jejich lampy vyhasly. Myslím, že budou uvrženy do temnoty, kde bude pláč a skřípání zubů. Když to porovnáte s těmi poznámkami, vztahuje se to na veliké soužení. Ony tu zůstanou a projdou velikým soužením. Jaká je to lekce. Kdybychom jen měli čas se tím zabývat.

Jen pomyslete! Hned na začátku jsem dal odkaz těm, kdo budou poslouchat magnetofonové záznamy. Tyto věci říkám tak, jak na ně jako na správné nahlížím a věřím. Pokud by to nebylo správné, tak si toho nejsem vědom.

Mohu říci jen to, čemu věřím. Nechci nikoho urážet. Musíme odložit všechno stranou a přijímat to, co je řečeno a zkoumat v Písmu, jestli to tak je. To je nejlepší způsob, jak to dělat. Obzvláště v této době a v tomto národě, kde se učí všechno možné, připadá lidem těžké, pochopit to správné. Jinak tomu je v nezpracované oblasti. Jim to řeknete, oni tomu uvěří a zůstává to při tom.

Někdo přijde s touto myšlenkou, jiný s nějakou novou, a teď existuje asi 900 směrů víry, a každý přináší své učení, které je v protikladu k druhým. Musíme poznat, kdo má pravdu a kdo ji nemá. Abychom to mohli zjistit, musíme všechno porovnávat s Biblií, neboť lidé často dávají své vlastní výklady. My se snažíme dělat, co je v našich silách, abychom nedávali lidské výklady. Čteme, jak je to napsané a říkáme, jak to je.

Pokaždé jsem se přesvědčil, že vezmete-li, co říká On, bude to vždy v souladu s Písmem. Je to jako při sestavování puzzle (dětská skládačka). Nejprve si musíte prohlédnout předlohu, nežli to můžete správně sestavit. Když to neuděláte, budete mít krávu na stromě, kde žere trávu.

Chceme všechno přenechat Duchu svatému, který psal Bibli. Muži byli Duchem svatým puzeni a psali Bibli. Ať máte vzdělání jakékoliv, bez Ducha svatého tomu nemůžete rozumět. Ježíš Bohu děkoval, že to skryl před moudrymi a chytrými, a zjevil to nemluvňátkům. Učedníci byli více či méně neškolení, až na Pavla. Ten ale řekl, že všechno musel zapomenout, aby poznal Krista.

Korint'ánům psal: **„Nepřišel jsem k vám s důstojností řeči neb moudrosti... aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale na moci Boží.“** Ty skutky Boží se měly dít na základě Slova Božího skrze Ducha svatého. Na to spoléháme. Než tento týden uplyne, uvidíte, že to byl malý zbytek, který se toho po všechny časy pevně držel.

Přál bych si mít čas, abychom mohli probrat celé Zjevení. Je v tom tak nádherné poučení. Je tomu asi dvacet let, sbor byl ještě na začátku, když jsme o knize Zjevení mluvili několik měsíců. Vzpomínám si, že potom jsme probírali knihu Jobovu. Mluvil jsem o tom tak dlouho, až se mne konečně jedna žena písemně dotázala: „Bratře Branhame, copak Joba z toho popeliště vůbec nevezmeš?“ Pokoušel jsem se zjistit, jakými těžkostmi procházel, až dospěl k tomu, že Duch Páně na něho přišel. Když Duch na toho proroka sestoupil, blýskalo se a hřmělo, a on viděl příchod Páně. To jsem chtěl zdůraznit. Věděl jsem, že to některé může unavovat. I já znervózním, když slyším, jak se někdo v něčem piplá. Ale možná, že Bůh tu osobu používá k jistému účelu.

Nyní se vraťme k tomu zbytku. Doufám, že jsem na tuto otázku podal vyčerpávající odpověď. Myslím, že i ten zbytek je Bohem vyvolen.

Bůh všechny věci určil podle Svého předzvědění před ustanovením světa. Pozorujte to předurčení! Pro lidi je to osten. Ale Bůh ve Své veliké nekonečnosti předurčil Ježíše Krista a církev před ustanovením světa. Mohl určit konec před začátkem. V Jeho nekonečnosti není nic, co by nevěděl. Věděl o každé mouše, která bude kdy na Zemi, a kolikrát mrkne očima. Popsat Boha v Jeho nekonečnosti je nemožné.

Dejte pozor! Bible předpovídá, že v posledním čase bude na Zemi zjeven antikrist. Náš milý bratr Billy Graham kázal minulou neděli zvěst odpovídající času, ale řekl v ní: „Satan svede dokonce i vyvolené.“ Ne, tak to není. Bible říká, že by vyvolené svedl, kdyby to bylo možné. Ale to možné není, neboť Bůh je vyvolil před ustanovením světa. Ježíš Kristus je zabitým Beránkem od ustanovení světa.

Co si Bůh předsevzal a vyřkl skrze Své Slovo, to nemůže být nikdy změněno, neboť je nekonečný a Jeho Slovo se musí naplnit. Země, na které žijeme, je povolána do bytí Jeho Slovem. „**Vírou poznáváme, že svět byl povolán do bytí Božím slovem; totiž to nyní viditelné mělo vzniknout z toho, co se smysly nedalo vnímat.**“ (Žid.11:3)

ON řekl: „Staň se!“ A stalo se. Jak je lehké pro Boha uzdravit nemocné, jestliže může povolát do bytí všechno stvoření. Sledujte Jeho slovo! Kdybychom jen měli víru, abychom poznali, co je Jeho slovo. Ale my jsme tak pozemsky spoutáni, zapleteni do vlastních myšlenek. Nevím, ale měli jsme tak mnohá různá poučení, z té a z oné strany, že všechno je pomatené. Jestliže se ale můžete od těch věcí odpoutat a vrátit zpět, abyste poznali, že On je Bohem a že Jeho Slovo, tak jako On sám, nemůže selhat. Jestliže by selhalo slovo, potom by selhal Bůh; a jestliže by selhal Bůh, nebyl by Bohem. Nemůže něco slíbit a jinde to potom změnit. ON musí zastávat Své první rozhodnutí, neboť je Bohem.

ON vyžaduje jen jedno, věřit tomu, co stále říká, že je to pravda, a že to učiní. Ó, jak nádherné! Vy očekáváte, že se stane něco spontánního. Někdy k tomu potřebujeme jen trochu víry. Možná, že se hned nestane div, ale jestliže se na spolehnete, pak On vás pronese. Spolehněte se na to! ON řekl: „**Budete-li mít víru jako hořčičné zrno...**“, to je nejmenší semeno. Zjistili jste ale, že hořčičné semeno se s ničím nedá smíchat? Nemůže být s ničím kříženo. Máte-li jen trochu víry, která není zkřížena s nevírou nebo s kostelními dogmaty, ale zůstává s Bohem, pevně se toho drží, pak vás to provede i mlhou. Ano, stůjte pevně ve víře.

Bible mluví o antikristovi v posledním čase. Vidíte, jak se kostely spojují. Antikrist v posledním čase svádí na Zemi všechny, jejichž jména nejsou v Knize života zabitého Beránka zapsána od ustanovení světa. Kdy bylo

do Knihy života zapsáno vaše jméno? Dříve než svět byl, jste vyvoleni, abyste v tomto období obdrželi Ducha svatého. Od toho nás nic nemůže oddělit. Bůh Své slovo nemůže vzít zpět. Bůh je nekonečný. Přece vám nedá Svého Ducha, aby vás pak nechal jít? Co by to bylo za způsob? Toto platí, pokud neuděláte nějaké podvodné zkušenosti, ale opravdu jste obdrželi Ducha svatého. Dejte pozor, co říká Bible: „**Nezarmucujte svatého Ducha Božího, kterým jste zapečetěni ke dni svého spasení.**“ (Ef.4:30) Na jak dlouho zapečetěni? Do příštího probuzení? Ne, až ke dni spasení.

Jestliže se naloží vagón, dveře se nezavřou dřívě, dokud to nezkontroluje inspektor. I když je plně naložen, ale něco by tam leželo volně, musí to být opět přeloženo. To je důvod, proč tak mnozí z nás neobdrží Ducha svatého. Když přijde inspektor, najde mnoho uvolněných věcí, a proto nemůže dát pečeť.

Jednou ke mně přišel jeden velký theolog a řekl mi: „Chtěl bych se tě na něco zeptat. Abraham uvěřil Bohu, a to mu bylo počítáno za spravedlnost.“

Prisvědčil jsem: „Ano, to souhlasí.“

„Co mohl dělat víc než věřit?“

Odpověděl jsem: „Více dělat nemohl.“

Ptal se: „Proč tedy trváš na tom, že přesto musíme obdržet Ducha svatého?“ Byl to baptista a ptal se: „Co tím Duchem svatým zamýšlíš? Jestliže někdo věří, přijal zároveň Ducha svatého.“

Řekl jsem: „Ne, ne! S tím se dostaneš v Písmu svatém do rozporu, a to si nikdy neodporuje. Pavel řekl: ‚Přijali jste Ducha svatého od té doby, co jste uvěřili?‘ Je pravda, že Bůh Abrahamovi, otci víry, dal zaslíbení. On věřil Bohu a to mu bylo započteno za spravedlnost. ‚A znamení obřízky přijal na znamení spravedlnosti víry.‘“ Jestliže On vás ještě nezapečetil Duchem svatým, pak ještě vaši víru v Něho nepřijal. Věříte, ale někde ještě jsou volné konce. Jestliže je ale všechno správně seřazeno, pak vás zapečetí až ke dni vašeho spasení. Je to Boží potvrzení, že On vaši víru v Něho uznal.

Abraham složil svědectví víry, a Bůh mu dal obřízku jako znamení, že jej přijal. Když přijmete Krista jako svého osobního Spasitele, věříte v Něho a prosíte Je, aby váš život očistil, když On potom sestoupí s Duchem svatým a dá vám znamení Ducha svatého, pak jste zapečetěni až ke dni svého spasení.

Vagón je správně naložen, uzavřen a zůstane zapečetěn až do místa určení. Kdokoli by chtěl porušit pečeť, byl by za to potrestán. Nemůže být zlomena. Je to zapečetěno až ke konečnému cíli. Cestou to nikdo nemůže otevřít a ty věci přehazovat.

Ty sbory říkají: „Ó, to dogma! Tohle není dobré, a tamto není dobré...“ Ale jestliže vám Bůh dá Ducha svatého, pak je všechno vyřešeno. Víte, kde stojíte a co se stalo. Jste zapečetěni ke dni svého spasení, až je váš běh dokonán. Ó, to by mělo způsobit, že každý věří Bohu a pozdvihne se v síle Ducha svatého.

Vzpomeňte si na panny, kterým došel olej v lampách, neměly Ducha svatého. Je to tak? Olej v Bibli symbolizuje Ducha svatého. Proto mažeme nemocné olejem. Je to stínový obraz Ducha svatého. Protože Duch svatý na ně nepřišel, tak se jim ho nedostávalo. Když přišel Ženich, chyběl bláznivým pannám olej.

Vidíte, v tom církevním období ti lidé byli dobří, ale neměli svůj knot ponořený do oleje a nestáli ve světle hvězdy (zvěstovatele). Oddělili se. Jejich světlo haslo. Již v Pavlově čase bylo řečeno: „**Odešli od nás, protože k nám nepatřili.**“ Začalo to již v Efezském období, a zasahuje to až do tohoto období. Každé období přesahuje do dalšího. K tomu se ještě vrátíme.

Vidíte, ty bláznivé panny budou venku. Budou plakat a naříkat. Mohu vám to říci, moji milí přátelé. Když sem přicházím, obvykle se modlím při bohoslužbě s uzdravováním za nemocné, jak to dělám v celé zemi. Ale tohle je čas, který jsem oznamoval dlouho předtím. Pokuste se to pochopit! Chtěli bychom být k sobě navzájem upřímní a poctiví. Jsme nyní v posledních dnech. Ti drazí „Nazarejští“ a „Svatí poutníci“ selhali navzdory posvěcení. Víte, že Jidáš Iškariotský šel s nimi až tam? Jidáš věřil v Pána Ježíše Krista a akceptoval Jej jako Zachránce. Podle Jan17:17 byl i on posvěcen, neboť Ježíš řekl: „**Otče, posvěť je v pravdě. Tvé slovo je pravda.**“ Ježíš byl to Slovo. Podle Mat.10 obdrželi sílu uzdravovat, křísit mrtvé a vymítat d'ábly. Chodili po celé zemi, vyháněli d'ábly, radovali se a chválili Boha. Ježíš jim řekl: „**Neradujte se, že se vám d'áblové podřizují, ale radujte se, že vaše jména jsou zapsána v Knize života.**“ Jidáš byl mezi nimi. Zanedlouho poté byl Ježíš ukřižován.

Dříve než přišly Letnice a sestoupil Duch svatý, ukázal Jidáš svou pravou tvář. Zapřel Ježíše, a stal se zrádcem. Odtamtud přichází tento duch; i když Luther a Wesley vedli církev do posvěcení, žili čistě a svatě, jsou těmi nejmilejšími lidmi, s nimiž se setkáváte, ale když se jedná o přijetí Ducha svatého, mluvení jazyka, potom prohlašují: „To je od d'ábla.“ Tím se rouhají Duchu svatému a sami se navždy vylučují. „**Nebot' kdo se rouhá Synu člověka, tomu bude odpuštěno. Kdo se ale rouhá Duchu svatému, tomu nikdy odpuštěno nebude.**“

Pomyslete jen! Všichni učedníci mluvili v jazycích. Když Ježíš Kristus umíral na kříži, mluvil v jazycích. Pokud nemáte s těmito zde nic společného a nemůžete k nim být přívětiví, jak by to mělo být tam? Jestliže tito jsou od ďábla, pak tamti tehdy byli také od něho. Vidíte, kde ukázal svoji barvu? Tady jsou, panny s čistým životem, jako ostatní. Nyní se odvolávám na staré sbory, které skutečně věřily v posvěcení. Na jejich život nemůžete ukázat jediným prstem, neboť jsou tak čisté, jak jen mohou. Bylo by dobré, kdybychom tak všichni žili. To souhlasí. To musíte.

Víme, že mezi letničními jsou mnozí napodobovatelé. To souhlasí. Ale existuje-li padělaný dolar, pak musí existovat ten pravý, podle něhož byl ten druhý padělán. Existuje pravý Duch svatý, který mluví v jazycích a působí divy a znamení. Bylo tomu tak od Letnic až doteď. Ale musejí tu být i napodobovatelé. Musí tu být ženy se špatnou pověstí, aby se mohly uplatnit pravé ženy. Musíme mít černou noc, abychom se těšili z nádhery slunečního svitu. Museli jste být nemocní, abyste se těšili ze zdraví. To jsou protiklady. Tyto věci vždy byly a budou, dokud bude trvat čas.

Sbor se dostal do tohoto stavu. Ježíš řekl v Mat.24 o posledních dnech, že ti dva duchové budou tak blízko vedle sebe a tak si budou podobní, že kdyby bylo možné, byli by i vyvolení svedeni. Ale všichni vyvolení před ustanovením světa mají věčný život. Věčný život nemůžete ztratit. Je věčný jako Bůh. Nemůžete přestat existovat, jako Bůh nemůže, neboť jste částí Boha. Jste synové a dcery Boží. Váš život byl proměněn. Jste částí Boží a máte věčný život. Ó, já Jež miluji. Milujete Jež také?

Někdo mi předal lístek s otázkou. Budu se snažit na ni odpovědět, neboť je důležitá:

„Je to zvrácené, když ženy skládají svědectví, zpívají, mluví v jazycích, dávají zvěsti nebo ve sboru prorokují?“

Ne, to není zvrácené, pokud se to děje ve správném způsobu a pořádku. Sbor má pořádek. Pro ty, kteří mluví v jazycích nebo přinášejí zvěsti, je správné, když se tak děje před kázáním. Nikdy během tohoto času, neboť Duch svatý nepůsobí ve stejné době na dvou místech. Pavel to všechno seřadil. Ale ženy mají dary prorocké, dar mluvení jazyka a výklad. To všechno mají, ale kázání mají zakázané. Ony nesmějí být kazatelkami. Jim je zakázáno kázat nebo učit ve sboru. Ale pokud se to týká darů, mohou ženy některé z těch devíti darů podle 1.Kor.12 užívat. Ony nejsou v otroctví, že by nemohly přinést zvěsti. Vidíte, každá zvěst přichází v pravý čas.

Mluví-li někdo v jazycích, aniž by tu byl vykladač, pak má mlčet. Tyto zvěsti se obvykle přináší před kázáním. Potom vystoupí prorok nebo

kazatel a Bůh působí skrze něho. Poté, co je u konce, přijdou zase zvěsti jako předtím. Vždy v tomto pořádku, ale žena má to právo.

Četli jste v novinách ty titulky, že katoličtí, protestantští a židovští učenci pracují na společném překladu, na který se již tak dlouho čeká. Je ještě několik věcí, které bych si chtěl prostudovat, než k tomu něco řeknu. To je to, o čem jsme již mluvili a co Písmo předpovědělo pro poslední dny. Oni se sjednotí, aby zformovali znamení zvířete. Pokoušejí se o to, pracují na tom, a nyní mají nejlepší příležitost to doporučit. Všechno mají k dispozici. To je důvod, proč přináším tyto prorocké zvěsti, neboť mám za to, že odpovídají tomuto času.

Přicházejte, prosím, včas každý večer, abychom mohli včas končit. Zítřka večer začneme s okružním listem Efezským, a po sedm večerů až do příští neděle budeme mluvit o všech dopisech. Víme, že tu máme připravené vzácné drahokamy. Je pro mne tak těžké čekat, až ten čas nadejde. Já je vidím, a ten Duch sytí lid. Působí to tak, že bych skákal a chtěl bych to říci hned, ale musím se držet a všechno říci v pravém čase a pro správné období. Pokud zde nebudete moci být, pak si obstarajte magnetofonový záznam, neboť bych chtěl, aby to vyšlo všude. Děláám to, protože jsem byl veden Duchem svatým. To je jediný důvod, proč to dělám. Jsem přesvědčen o tom, že to pomůže církvi v tomto čase. Myslete na to! Brzy nastane hodina, kdy již nebudeme moci mít tato shromáždění. Musí se to udělat nyní, dokud je čas. Nevíme, kdy budeme nuceni s tím skončit.

Dojde ke sjednocení mezi kostely a bude utvořena hlava světového kostela. Již existuje ta velká budova OSN, v níž je zastoupena každá denominace. Vy budete muset patřit k některé z denominací, jinak budete vyhozeni. V té době budeme muset přiznat barvu. Musíme mít jistotu; ne se dohadovat, ale mít to „TAK PRAVÍ PÁN“ pro to, na čem stojíme. Církev byla vždycky v menšině. To malé stádečko se celou Biblií táhne jak červená nit. Ale je to ta církev, nezapomeňte to!

Ještě něco než začneme číst. Dnes dopoledne jsme probírali vyvýšené Božství Ježíše Krista. Bůh nám Jej dnes dopoledne zjevil v Jeho Božství – ten veliký ‚JÁ JSEM‘, ne ‚Byl jsem‘, vždycky ‚JÁ JSEM‘. Pozorovali jsme, o jaké zjevení se jedná v 1. kapitole – o Ježíše Krista. Nejprve se tu zjevuje jako Bůh nebes. Ne trojjediný Bůh, ale jako jeden Bůh. Tak se zjevuje na začátku Zjevení. V 1. kapitole to vyslovuje čtyřikrát, abychom se nedopustili chyby. Zaprvé musíte poznat tohle. ON není nějaký prorok, ne menší bůh, není podřadný bůh; On je Bůh. Proto bylo dáno to zjevení. Dnes večer budeme probírat sedminásobné představení Jeho bytosti.

Ach, kéž by nám Bůh pomohl během probírání Jeho Slova. Tu historickou část jsem studoval, ale čekal jsem, až na podium obdržím inspiraci, neboť v Ježíši Kristu jsme přesazeni do nebeských míst. Váš duch, vy sami, jste zaněcováni ohněm Ducha svatého, který přechází z jednoho na druhého, takže to veliké Tělo Ježíše Krista je tím zažehnuto. V tom je zjevení.

Právě v tom církev selhala a dostala se do chaosu. Shromáždění připravili o posvěcení a omezili to jen na podí. Ale Bůh je Bohem nad celým shromážděním. Působí v každém jednotlivci a bydlí v každém srdci, do kterého se nastěhuje. Dává lidem dary a působí skrze ně. Když d'ábel s nějakou věcí neprorazí, přijde s něčím jiným a tak to mezi sebou poplete, že se lidé roztrousí. Pavel řekl: **„Když se scházíte, a všichni mluví v jazycích, a vejdou k vám nevěřící, zdali pak nebudou říkat, že jste se zbláznili?“** Jestliže někdo mluví v jazycích, a neděje se to nebo ono řádně, nebude to působit. On řekl: **„Když ale všichni prorokují a vejde někdo nevěřící, pak budou zjeveny myšlenky jeho srdce. On padne na svou tvář, bude se klanět Bohu a veřejně vyzná, že je opravdu Bůh mezi vámi. Mluví-li někdo v jazycích skrze zjevení a je dán výklad, je vzděláván celý sbor.“**

Bůh mluví v jazycích, které neznáme, ale někdo dá výklad; je předpověděno něco určitého, co se potom stane tak, jak to bylo mezi vámi zvěstováno Duchem Páně. Usilujme o to, přátelé, a udržme ten oheň.

Modleme se, než budeme pokračovat.

Všemohoucí Bože, který jsi Ježíše Krista zase vzkřísil a představil jsi nám Její jako neomylného Boha nebes. Děkujeme Ti za to, neboť Jeho přítomnost je s námi den co den. Radujeme se v této zmatené hodině, kdy svět neví kudy kam. Chtějí se zachránit, a budují protiatomové bunkry. Ó Bože, před Tvým hněvem se nezachrání. Pane, existuje jen jeden spásný prostředek. Jsme tak rádi, že jsme ho přijali. **„Když uvidím krev, přeždu kolem šetrně“**. Radujeme se z té vše obsahující ochrany krve Beránka Božího, který jako Velekněz pro nás vešel do slávy na základě našeho vyznání. Jsme tak rádi, že dnes večer je s námi jako Mluvčí mohutný Duch svatý, Dárce věčného života a pomazání.

Pane, náš Bože, svolal jsem lidi pod tuto střechu nikoli ve jménu nějakého člověka, ale ve jménu Ježíše Krista. Necht' Duch, který ovládal Jeho tělo a smýšlení, dnes večer sestoupí a vloží skrze kázání slovo do našich hladových srdcí. Čekáme na Něho. Prosíme o to v Jeho jménu k Jeho cti. Amen.

Dnes ráno jsme v kázání položili základ Ježíše Krista podle zjevení, že Bůh byl zjeven v Kristu. Kolik vás tomu věří? Bůh byl zjeven v Kristu.

Jehova zjeven v Kristu! Kde se Bůh nyní zjevuje? Ve Své církvi, mezi Svým lidem, v nás. Tentýž Duch, tytéž skutky, totéž zjevení, odpuštění, táž láska, shovívavost, trpělivost, pokoj a radost; všechno, co bylo v Kristu, je v církvi. Toho se pevně držte! Co bylo v Bohu, vylil do Krista. V Něm tělesně přebývala celá plnost Božství. Všechno, co byl Kristus, vylil do církve. Bůh zjevený trojím způsobem jako Otec, Syn a Duch svatý. Zjevení ukazuje, že to nejsou tři bohové, ani není rozsekán na tři kusy. ON je tentýž Bůh, který se zjevil jako Otec. Byl to On ve dnech synovství, je to On v období Ducha svatého. Ne tři různé osoby, nýbrž jedna Osoba.

Někteří lidé říkají, že není složen ze tří osob, ale ze tří osobností. Jenže nemůžete být osobností, aniž byste byli osobou. To od sebe nemůžete oddělit. Osoba předpokládá osobnost. ON je Osoba, Osobnost, tentýž včera, dnes a až na věky. Alfa a Omega, který je, a který byl, a který má přijít. ON je všechno. To já miluji.

Pozorujte Jeho povahu, život, Jeho skutky! To by mělo být zjeveno v této kapli, jako v Jeho dnech. Ne jen tady, ale v celém světě. Jsem šťasten, že to tak je. Víme, na jakém základě jsme postaveni, neboť tentýž Duch působí v nás, a dává nám vědět, že je zde. Nejsme to my, je to On. My tyto věci činit nemůžeme. Je to Bůh. Nadto On dovolil vědeckému světu, aby pořídili snímek. ON je s námi, v nás, kolem nás, nad námi a činný skrze nás. Ó, to je nádherné!

Ó, jak nádherné zjevení! Myslete na to! Nepřichází skrze teologii, ale jen skrze zjevení. Provádět vodní křest na jméno Ježíše Krista, to se může dít jen skrze zjevení. Že Bůh a Ježíš je táž osoba, to nám může být dáno jen skrze zjevení. Celá Bible je založena na Zjevení. Ježíš řekl: „**Na této skále (duchovního zjevení) postavím církev Svou a brány pekelné ji nepřemohou.**“ Vyzýváme každého, aby nám ukázal, kde se v Písmu anebo na počátku kostelních dějin křtilo na tři tituly „Otec, Syn a Duch svatý“, vyjma katolického kostela až do času Martina Luthera. Potom to převzaly protestantské kostely.

Pozorně sledujte; vcházíme do církevních období. Všechno zlé, co bylo v prvním sboru, přešlo do dalšího. Pokračovalo to, a nakonec – v posledních dnech – nastalo totální odpadnutí. Všechno zlé procházelo všemi obdobími. Mojšiš oznamuje, že oboje začalo růst na počátku. Prošlo to církví, a bude to zjeveno v posledních dnech. Není divu, když Bible říká, že jsou blahoslavení ti, kdo v posledních dnech všemu uniknou.

Zatímco mluvíme o Zjevení, prostě Boha, aby vám k tomu dal zjevení, neboť to můžete poznat jen skrze zjevení. Můžete být zachráněni jen skrze zjevení. I když máte rozumové vědomosti, můžete být zachráněni až tehdy,

když je vám to zjeveno. Nikdo nemůže Ježíše nazvat Pánem, jen skrze Ducha svatého. Tak to říká Bible (1.Kor.12:3). Nikdo nemůže říci, že Ježíš Kristus je Pán, až když obdrží Ducha svatého. Může říkat, co říká kazatel, Bible nebo sbor a souhlasí to. Ale sami to víte až tehdy, když je vám to zjeveno skrze Ducha svatého, a On ve vás přebývá. Ne skrze rozumové vědomosti, nýbrž jen skrze Ducha svatého můžeme Ježíše Krista nazvat Pánem.

Nyní pracují na Bibli, která bude vyhovovat židům, katolíkům a protestantům, přesto, že se od sebe liší jako den od noci. Židé by to měli vědět lépe. Ale zřejmě je to hodina, ve které se to musí stát a všechno se řítí do odpadnutí. Žádnou z těchto věcí nemůžeme zadržet. Ale můžeme vynášet ven světlo, i kdybychom museli zemřít mučednickou smrtí, kdyby toho bylo třeba. Mnozí to budou muset podstoupit. Tak to je v Bibli stanoveno a tak se to i děje.

První kapitola začíná zjevením Ježíše Krista, kdo On je. Ježíš Kristus je všemohoucí Bůh. To víme. Kolik vás tomu věří? Řekněte Amen! Děkuji.

ON je všemohoucí Bůh. Má jméno. Toto je jediné jméno pod nebem, skrze něž můžeme být spaseni – Ježíš Kristus. Táží se, proč se ho při vodním křtu tak bojíte? Proto, že tento duch se vloudil již ve Smyrnenském věku a protáhl se až do temného období. Stalo se to učením, které se udrželo až do našeho času. Pozorujte v tomto týdnu, jak tyto věci budou Bibli a dějinami osvětleny.

Dále bylo Janovi o Kristu andělem uděleno, zjevit církvi, že sedm hvězd v Jeho pravici je sedm poslů pro sedm sborů. Každý, kdo kdy obdrží zvěst, bude mít stejnou zvěst, jaká byla na počátku. Budeme dále probírat, jak Bůh působil, a tyto věci nádherným způsobem vynesl. Budete se radovat. Když jsem to četl, musel jsem to přerušovat, plakal jsem a chodil sem a tam. Byl jsem tak šťasten, že jsem to směl poznat. Jak je Bůh milostivý, že nám v hodině, ve které žijeme, dává náhled do těchto věcí. Je to tak, jak Ježíš řekl: **„Jeden muž prodal všechno, co měl, aby mohl koupit vzácnou perlu.“** Vy se vzdáte světa se všemi jeho věcmi a zapomenete všecko ostatní, abyste dosáhli tohoto. Zakotvili jste v tom. To je kotva pro naši duši, spatřit zjevení Jeho Slova.

Požehnaní, kteří čtou. Nemůžete-li číst, potom jste požehnaní, jestliže slyšíte slova proroctví této knihy. Začíná to požehnaním pro ty, kteří jsou připraveni slyšet, když se předčítá. Ale zlořečení přichází na každého, kdo něco ubírá nebo přidává. Bible jasně zjevuje Ježíše jako všemohoucího Boha. Běda tomu, kdo z toho ujímá, neboť je to zjevení. Celkové resumé Božího zjevení je v poslední knize. Jsou to Jeho poslední slova. Každé zjevení, které je v protikladu, je falešné proroctví a není

od Boha, neboť toto je pravda. Myslete na to! Je to jediná kniha, kterou podepsal sám Kristus. Přemýšlejte o tom! Je to jediná kniha Jeho vlastního zjevení, jediná kniha, na niž dal Svoji pečeť, a vyslovil Svě požehnání nebo zlořečení. Požehnání pro ty, kteří to přijmou, zlořečení pro ty, kdo to odmítnou.

Hned budeme číst od 9. verše. Titul našeho tématu je **„Vidění na Patmu“**, které bylo dáno mezi 95. a 96. rokem po Kr. Ostrov Patmos se nalézal v Egejském moři přibližně 50 km od pobřeží Malé Asie. Ostrov ležel proti Efezu, kterému byla adresována první zvěst. Jan byl jejich pastýř. Když hleděl z ostrova směrem k východu, viděl svoji církev, která reprezentovala první církevní období, a kterému byla adresována první zvěst. Jan obdržel vidění v době, kdy byl pastýřem Efezské církve.

Jak tehdy ten ostrov vypadal? Podle popisu historiků byl skalnatý, plný hadů a štírů. Měřil asi 50 km v průměru. V tehdejších časech tam Římané dopravovali do vyhnanství nejhorší zločince. Byli odvezeni na ostrov a tam zůstávali až do své smrti.

Nyní se namane otázka: Proč tam byl Jan? Bohu posvěcený a spravedlivý muž, těšící se dobré pověsti, s dobrým charakterem, který se nikdy v ničem neprovinil. Proč ten tam byl? Bible říká: **„Pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše...“** Jana, posledního učedníka, který ještě pozůstal a jediného, který zemřel přirozenou smrtí, obvinili z čarodějnictví. Vařili ho v kotli s olejem 24 hodin, aniž by se opařil. Ducha svatého, samotného Boha, nemůžete z žádného člověka vyvařit. Jemu to neublížilo. Římané řekli: „Očaroval dokonce i ten olej.“ Na tohle přijde jen lidský rozum.

Vidíte, nyní nás považují za čtenáře myšlenek, věstce a belzebuby. Vidíte, odkud tento starý duch přichází? Ale vidíte také, že pravý Duch obstál ve všech obdobích.

Jana vařili 24 hodin v oleji, aniž by mu to uškodilo. Ó, Bůh jej obklopil Duchem svatým. Jeho dílo ještě nebylo dokončeno. Byl vyhnán na dva roky na ostrov. Tam byl s Bohem sám. V té době napsal knihu Zjevení, jak mu to oznámil Anděl Páně. Když s tím byl hotov, vrátil se do Efezu. Tam zemřel a byl i pohřben.

V té době byla církev vystavena velikému pronásledování. V 9. verši Jan píše:

„Já Jan, i bratr váš, i spoluúčastník v soužení, i v království, i v trpělivosti Ježíše Krista, byl jsem na ostrově, kterýž slove Patmos, pro slovo Boží a pro svědectví Ježíše Krista.“

On vzal Slovo Boží a jako takové je potvrdil. Kristus dosvědčil, že to bylo správné. Tam to vidíte! Boží slovo mu bylo zjeveno; důkaz, že byl Božím služebníkem. To nemohli zapřít. Proto jej nařkli jako čarodějníka, že nejen olej, ale také lidi, kteří byli uzdraveni, očaroval a je věštcem. Byl považován za zlého člověka se zlým duchem. Proto ho tam vyhnali. Mínili, že je pro společnost nebezpečný. On ale vykonával jen vůli Boží. Bůh však za všech okolností sledoval Svůj cíl.

Pokud ti svatí za ním při pronásledování přicházeli s různými otázkami, nemohl jej výhradně použít Bůh. Jan byl prorok. To víme. Chodili za ním s dotazy. Tak Bůh dopustil, že byl římskou vládou vypovězen na ostrov. ON řekl: „**Ukáži ti, co se má vbrzku stát.**“ Zůstal jako poslední z apoštolů, aby o tom podal zprávu. Léta 95-96 po Kr. strávil na Patmu a všechno sepsal. „**Jsem váš bratr, i spoluúčastník v soužení...**“

Nemluvil o velikém soužení, neboť to tehdy nebylo a nenastane, dokud je tu církev. Veliké soužení přijde na Židy, ne na církev. Nejednalo se o to veliké soužení. V 10. verši stojí:

„**A byl jsem u vytržení ducha v den Páně, i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby.**“

„**A byl jsem v Duchu ve dni Páně...**“ Jestliže nejste v Duchu, pak nic nezmůžete. Bůh vás nemůže použít. Všechna vaše námaha je zbytečná, dokud nejste v Duchu. Pavel řekl: „**Chci v Duchu zpívat a modlit se.**“ Jestliže se děje něco dobrého skrze vás, pak je to také zjeveno Duchem a potvrzeno Slovem a výsledky. Jestliže je tedy ve Slově zaslíbeno, že máme činit pokání a nechat se pokřtít na jméno Ježíše Krista, a tak obdržíme dar Ducha svatého, pak musíme jako první učinit pokání. Bude nám zjeveno, že je to pravda. Pak se necháme pokřtít na jméno Ježíše Krista. Výsledkem je, že pak obdržíme Ducha svatého.

Jestliže je někdo nemocný, tak On zaslíbil, že starší sboru se mají za něho modlit a mazat jej olejem, a modlitba tomu nemocnému pomůže. „Pane, já tomu věřím. Následuji Tvému odkazu a nechám za sebe modlit starší a pomazat se. Tím je to učiněno. Mně je pomozeno.“

Vy říkáte: „Žádné zlepšení ještě nepocítuji.“ Ale Ježíš je ten zabítý Beránek, určený k tomu před ustanovením světa. Pro Boha je všechno již hotovo. Přesto, že jsme tu ještě nebyli, jsou naše jména zapsána v Knize života od ustanovení světa. Co Bůh řekne, to se musí stát. Jestliže naplníte Boží podmínky, tak se Bůh zjeví a postará se o to zbývající. Můžete jít kupředu, neboť dílo je dokonáno. Není to nádherné? Jen to řekněte Bohu a Bůh odpoví: „Čiň toto!“, tak to učiníte. Jestliže On řekne: „Učiň tamto!“, tak to udělejte. Dábel říká: „ON prodlévá!“ Ani to nám nevadí.

Daniel se modlil jedenadvacet dní, až k němu ten anděl přišel. Neklesal na mysl, věděl, že přijde. Prostě čekal, až se to stalo. Tak je to, když jste obdrželi víru. Jestliže tak můžeme pokračovat, pak budeme moci brzo mít uzdravovací bohoslužbu víry. Ale chtěli bychom mít bohoslužbu uzdravení duše, aby to vnitřní bylo uzdraveno, neboť to zůstane; věčný život. Věčný život nepomine, zůstává navždy.

Jan se dostal do Ducha, než se něco stalo. On podává zprávu o tom, že na ostrově Patmos nejprve slyšel hlas. Pak viděl všechny ostatní věci. Než se něco stalo, dostal se do Ducha. Dejte pozor, jak to Bible zdůrazňuje. Dostal se do Ducha. Ó, to je nádherné. „**Byl jsem v Duchu ve dni Páně.**“ V jakém dni? Ve dni Páně. O tom se vedou diskuse. To hned vysvětlíme.

Jak jsme již dnes dopoledne řekli, jedni mají za to, že se zjevení z Matoušova evangelia vztahovalo na Petra, a církev bude vzdělána na Petrovi jako na prvním papežovi. Jak by mohl být prvním papežem, když byl ženatý? Říká se, že Petr šel do Říma a tam byl pohřben. Ukažte mi místo, kde se dějiny zmiňují o tom, že Petr kdy navštívil Řím. Pavel tam byl, ale Petr ne.

Vidíme, jaké věci se vloudily. Ještě dnes jsou místa, kde se říká: „Tady se uchovává hřebík, který byl v Jeho ruce.“ Víte, že podle autentických zpráv mají devatenáct hřebíků? Mají kosti a kusy oděvu, kterých se dotýkají a provádějí s nimi různé manipulace. My tyto věci nepotřebujeme. Kristus je živý. Je v nás. Ne hřebík nebo kus oděvu či kosti, On je živý Bůh, nyní přebývajícím a zjevujícím se v nás. Jen Večeři Páně máme jako památku Jeho smrti. Pokud se týká samotného Krista, je s námi a v nás. To je to, co chceme před světem vyzdvihoval, slávu Ducha svatého. To budeme zdůrazňovat, až světlo zhasne. Vidíte, my jsme zvolili tuto stranu cesty.

Vždy jsem se snažil mít tento postoj, a Pán mi to vždycky zjevoval. Existuje tento a jiný extrém, ale pravda je někde uprostřed cesty. Pozorovali jste, co prorok Izaiáš říká v 35. kapitole: „**A bude také tam silnice a cesta, která cestou svatou slouti bude. Nepůjde po ní nečistý, ale bude samých těchto; tou cestou jdoucí i nejhlupejší nezbloudí.**“ Vidíte, nebude to jen upravená cesta, ale svatá ulice. Je to cesta výsosti – svatá ulice.

Každá silnice, která je správně stavěná, je vyšší na prostředku a po stranách se svažuje, aby se z ní odplavovala nečistota. Jestliže někdo skutečně přichází ke Kristu, pak na Něho zaměřil svoji pozornost. Jestliže je citově založený, stane se fanatikem. Je-li trochu chladný, pak odbočí na druhou stranu. Je jako okurka. Uvažuje rozumově. Ale hlavní věcí je, zůstat na prostředku cesty s dostatkem Ducha v sobě, aby vás zachoval teplé a posunoval kupředu s vědomím, že zůstáváte v poslušnosti Ducha a v Duchu jdete kupředu. Ne dříve ani později, ale tak, jak vás Duch vede.

Katolický kostel říká, že Petr byl skálou zjevení. Protestantský kostel říká, že to byl Kristus. Ale Bible učí, že to bylo zjevení, které dal Bůh o Kristu. **„Ty jsi Kristus, Syn Boha živého. Tedy mu Ježíš odpověděl: Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův, neboť maso a krev ti to nezjevily, ale můj Otec v nebi.“** Žádný člověk, žádný seminář, žádný klášter nebo co jiného kde je, tě tohle neučil, nýbrž Můj Otec v nebi ti to zjevil. **„A nyní říkám Já tobě: Ty jsi Petr a na této skále (není psáno ‚na tobě‘) nýbrž na této skále chci postavit Svoji církev a brány pekla ji nepřemohou.“**

I k tomu jsou dvě různé ideje. Jsem-li v nepravu, nechť mi Bůh odpustí, ale nemohu souhlasit s adventisty, když říkají, že sedmý den je dnem Páně. Na tom trvají mnozí adventističtí bratři, že sabat je nazván „dnem Páně“. Křesťanský sbor považuje neděli, první den v týdnu za „den Páně“. My sledujeme, jak často je neděle v protestantských sborech označována jako „den Páně“. To není podle Písma. Neděle je podle Bible prvním dnem týdne, ne „den Páně“, ani sobota jím není. Je nemožné, aby jeden z těchto dvou dní byl „dnem Páně“, neboť Jan potřeboval dva roky, aby Zjevení sepsal. Během toho času přešlo mnoho nedělí a sobot. Zjevení bylo napsáno v letech 95-96 po Kr.

Jan byl přesazen do „dne Páně“. „Den Páně“ je přesně to, co je o něm řečeno. Jan byl v Duchu ve „dni Páně“. Toto je „den člověka“. „Den Páně“ teprve přijde. V Písmu čteme, že byl v Duchu vzat vzhůru v „den Páně“. Amen! To souhlasí. Vidíte, on byl ve „dni Páně“. Bible mluví o „dni Páně“ na mnohých místech. To budeme ještě probírat. Nám není přikázáno svítit sobotu nebo nějaký určitý den. V Novém zákoně nemáme žádný příkaz svítit sobotu jako sabat, ani první den (neděli) svítit jako sobotu. V Žid.4:8 čteme: **„Nebo kdyby je Jozue v odpočínutí uvedl, nebyl by potom mluvil o jiném dni.“** To souhlasí. **„Tak zůstává lidu Božímu sobotní odpočínutí.“** **Neboť my, kteří věříme, jsme vešli do Jeho odpočínutí a odpočíváme od svých skutků, jako Pán odpočinul od svých.** Dejte pozor! Ó, čest buď Pánu! Cítím se tak dobře, že předbímám.

Bůh stvořil Zemi v šesti dnech a sedmého dne odpočinul, a nevrátil se ještě jednou, aby stvořil nějaký svět. ON dal toto lidem na památku, neboť nyní to nemůžete dodržovat. Když je zde sobota, pak na druhé straně Země je neděle. Těm lidem, lidu Izraelskému to bylo dáno pro časový úsek. Ale lidu Božímu je sobotní odpočínutí ještě k dispozici. Přečtu to z Žid.4:6-10:

„A poněvadž vždy na tom jest, že někteří mají vejíti do něho, a ti, kterým je prvé zvěstováno, nevešli pro nevěru, opět ukládá den jakýsi: Dnes, skrze Davida, po takovém času pravě, (jakož řečeno jest:) Dnes uslyšíte-li hlas jeho, nezatvrzujte srdcí svých.

Nebo byt' byl Jozue v odpočínutí je uvedl, nebyl by potom mluvil o jiném dni. A proto zůstává svátek (odpočínutí) lidu Božímu. Nebo kdokoli vešel do odpočínutí jeho, také i on odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od Svých.“

Nezačínáme každý den znovu, ale vešli jsme do odpočínutí. Ježíš v kázání na hoře řekl: „**Slyšeli jste, že starým bylo přikázáno: Nezabiješ. Ale kdo zabije, bude odsouzen. Já vám ale říkám: Kdo se hněvá na svého bratra, bude odsouzen.**“ (Mat.5) To je již zabití. „**Slyšeli jste, že starým bylo přikázáno: Nezcizoložíš. Ale Já vám říkám, že kdo na ženu jiného pohlédne s žádostí, již ve svém srdci zcizoložil.**“

Všechny tyto věci byly odkazy, až přišla skutečnost. Ježíš volal na lidi: „**Pojďte ke Mně všichni, kteří jste unavení a obtíženi, Já vám dám odpočínutí pro duše. Vezměte Mé jho na sebe a učte se ode Mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem. Tak naleznete odpočínutí duším svým; neboť Mé jho je něžné, a Mé břemeno je lehké.**“

Vám, kdo jste po léta unavení a obtíženi, chci dát odpočínutí. Snímám z vás břemeno hříchu, zaujímám ve vás přibýtek, a dávám vám dokonalé odpočínutí a spokojenost. Co je toto odpočínutí? To bychom rádi věděli. Někteří říkají: „Vstup do nějakého sboru.“ Ne! Jiní říkají: „Staň se naším členem!“ Ne! Někjaký křest? Ne! Co je to potom? Chtěli byste to nyní vědět, nebo už to trvá příliš dlouho? Chtěli byste vědět, co viděl Jan? Do jakého dne byl přenesen?

Kam šel Ježíš, když Jeho dílo na Zemi bylo dokonáno, a zemřel? Pojd'me do Iz.28:8 a podívejme se, co ten prorok prorokoval 712 let předtím. Kolik vás by chtělo vědět, co je pravá sobota, to pravé odpočínutí? Tady to je. Ten prorok to řekl, a já vám ukáži, kdy se to stalo. „**Nebo všechny stoly jsou plné vývratků a lejn, tak že žádného místa čistého není. Koho by vyučoval poznání? A komu by posloužil, aby vyrozuměl naučení?**“ Koho dnes můžete učit poznání? Kdo dnes poslouchal to nádherné kázání Billyho Grahama? Řekl, že lidé věří lžím a pevně se jich drží, a sami se ospravedlňují, když mají za to, že činí to správné. On řekl: „**Americká veřejnost má reklamní slogan: ‚Filtr moudrého muže a cigareta kuřáka!‘**“ Oni přijímají ďáblovu lež, místo aby z něho udělali blázna, kterým on opravdu je. Místo toho to vdechují do plic. Oni jsou blázni, ne moudří muži s filtrem. Něco takového neexistuje. Moudrý muž vůbec nekouří.

Říká se, že život bez jisté cigaretové značky není ničím. Já říkám, že neexistuje žádný život mimo Krista. To je pravý život. Proč muži a ženy pijí a kouří? Snaží se utiřit žízeň, kterou do nich vložil Bůh po Něm samotném. Pokoušejí se ji utiřit věcmi tohoto světa. Proto máme všechny tyto

věci. Lidé se tak chovají, protože žízeň, která je v nich po Bohu, se pokoušejí utišit. Dábel jim místo života, který hledají, dává smrt. Všechny stoly jsou plné vývratků. Sami kazatelé říkají: „Na tom není nic špatného, trochu se pobavit.“ Něco takového neexistuje. **„Koho by vyučoval poznání, a kdo to učení pochopí? Zdali odstavení od mléka, odtržení od prsou?“**

„Poněvadž měli naučení za naučením, naučení za naučením, zprávu za zprávou, zprávu za zprávou, trošku odtud, trošku od onud. Avšak jakoby neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto, když jsem řekl: Toto je odpočinutí, způsobte odpočinutí ustálému, tj. pravím, odpočinutí. Ale nechtěli slyšet.“

Ne světit sobotu, ale odpočinutí pro unavené, jak řekl Ježíš: **„Pojďte všichni unavení a obtížení, Já vám dám odpočinutí pro vaše duše.“** Toto je občerstvení, ale nechtějí slyšet.

Kdy se to stalo? O několik století později, v den letniční slavnosti, když spadl Duch svatý, a oni chvějícími se rty mluvili jinými jazyky a Duch svatý uchopil jejich životy. Skoncovali se všemi světskými věcmi a vešli do Kristova odpočinutí. Tak je to psáno v Žid.4:10: **„Nebo kdokoli vešel v odpočinutí jeho, také i on odpočinul od skutků svých, jako i Bůh od svých.“** ON odpočinul a my jsme s Ním vešli do Jeho odpočinutí a jsme u konce se svými světskými skutky. **Tohle je vaše pravá sobota.**

Jan byl vyzdvižen vzhůru, a přišel do Ducha soboty a byl Duchem svatým přesazen do dne Páně. Proč máme ještě války a rozličné těžkosti? Proč je jeden národ proti druhému? Přišel Ježíš, Kníže života, ale zabili Ho.

Stále znovu slýcháváme pověru o Santa Klausovi a všech věcech, které jsou jen pohanskými obyčejí. To má původ v katolicismu. Lidé si mezi sebou vyměňují drahé dárky. Je to pohanské. Vánoce jsou dnem uctívání. Mimochodem, Kristus se nenarodil v prosinci. Kdo byl v Judstvu, ten ví, že tam v těch horách je v té době více sněhu než tady. ON se narodil v dubnu, když všechno v přírodě ožívá. To je jejich tradice. Proč to tedy děláme? Protože se držíme lidských tradic místo Božích přikázání. Z toho se dělá den plný obřadů. Je to ostuda, dělat takové věci. Pohanské obřady. Kdy měl nějaký děda Mráz co společného s Ježíšem Kristem? Kdy měli velikonoční zajáci nebo vajíčka co společného se vzkříšením Ježíše Krista? Nevidíte, že to všechno jsou jen triky obchodní mašinérie?

Proto se také prodávají všechny ty rokenrolové desky a oplzlé obrazy lidem, kteří baží po těchto nesmyslech. V jejich srdcích je něco zvráceného. Ještě nevešli do Božího odpočinutí a proto s těmito věcmi neskoncovali. Jestliže do něho vejdou a přijmou Ducha svatého, potom se všemi světskými věcmi skončují.

Bůh vzal Jana nahoru. Nemyslím, že byl vytržen jako Pavel do třetího nebe, když tyto věci viděl. Duch svatý mi to dovolil před několik týdnů. Já jsem měl strach ze smrti. Duch svatý mě vzal na druhou stranu a ukázal mi, co to je. Slyšeli jste mé svědectví. Když jsem se vrátil, mohl jsem zvolat: „**Smrti, kde je osten tvůj?**“ Byl jsem vzat na druhou stranu, abych se podíval za oponu času. ON mne vrátil zpět, abych vám řekl, že tam nebudeme jako strašidla nebo duchové, ale muži a ženy, navždy mladí, nikdy nezemřeme, nikdy neonemocníme. To nás čeká za tou oponou. Smrt s vámi nezmuže již nic jiného, než že vás převede na druhou stranu.

Jan byl z ostrova Patmos přesazen v ‚den Páně‘. Toto je ‚den člověka‘. Nyní se ještě bojuje. Ale přijde ‚den Páně‘, kdy všechna království budou poddána Pánu Ježíši Kristu. Bude nastoleno největší Tisícileté království.

‚Den Páně‘, den Jeho příchodu, Jeho soudu, – to bude ten ‚den Páně‘. Tohle je ‚den člověka‘. Proto s vámi zacházejí, jak se jim líbí. Ale přijde den, kdy vás již nebudou nazývat fanatiky a ‚svatými s kolečkem‘, jako nyní. Budou křičet a bědovat a padat vám k nohám. Podle Mal.4 budou spravedliví chodit po popelu bezbožných, z nichž nezůstane ani kořen ani ratolest. Tak to říká Bible.

Byl v Duchu ve dni Páně. Co se stalo nejprve, když byl v Duchu přesazen v den Páně? „...**i uslyšel jsem za sebou hlas veliký jako trouby (pozounu).**“

Zaprvé musíte být v Duchu. Jak nám tato zjevení mohou být dána? Přijďte do Ducha! Jak můžete obdržet Ducha svatého? Vejděte do Ducha! Buďte v Duchu!

Když jste jako hříšníci chodili tancovat, byli jste v tom duchu. Tleskali jste, pohybovali nohama. Sňali jste klobouk a již jste se točili v kole. Počínali jste si bláznivě. Byli jste v duchu té věci. Můžete si představit, že by tam přišel někdo, kdo nerad tancuje a řekl by: „Tak si uděláme příjemnou chvíli.“

Hned by mu dali na srozuměnou: „Hele, ty otrapo, koukej, ať jsi odsud pryč!“

Když se díváte na baseball a někdo právě dobíhá na metu, tak tam lhotejně nesedíte a neříkáte: „Jo, to by šlo.“ Pak byste nebyli fanouškem baseballu a nebyli byste v duchu té hry. Když dá někdo gól, vyskakujete a křičíte z plna hrdla: „Góóó!“ I když je někomu při tom sražen klobouk, proti tomu se nic v takovém případě nenamítá.

Jestliže se někdo dostane ve sboru do Ducha pozdvihne se a volá: „Gloria, haleluja, čest buď Pánu!“, pak někdo jiný vedle poznamená: „Svatý se svatozáří!“

Pán nám všem požehnej.

Chtěl bych se na něco zeptat. Jestliže jsme nazýváni ‚svatými se svatozáří‘, protože to děláme, potom jsou ti, co jsou mimo, ‚nesvatými se svatozáří‘. Já bych chtěl být raději svatý se svatozáří než nesvatý se svatozáří. Úplně jistě.

On byl v Duchu a v Duchu viděl věci se dít a slyšel hlas jako pozoun. Pozoun vždycky oznamuje, že se něco blíží. Když přicházel nějaký král, troubili na pozoun. Až přijde Ježíš, bude znít pozoun. Ať šel Josef kamkoli, troubili před ním na pozoun.

Nyní se něco chystá. Jan se dostal do Ducha a slyšel pozoun. Ohlédl se a hleděl, co bylo za ním. Možná, že na ostrově poskakoval a radoval se, neboť byl v Duchu. Snad se vám zdá, že to zlehčuji, ale tak to nemíním. Věřím, že měl nádherný čas v Duchu a chválil Boha. Přesně to se stalo, když Duch svatý sestoupil na počátku. Když tehdy Duch svatý sestoupil, chovali se jako opilí, že lidé o nich říkali, že jsou zpiti sladkým vínem. Tak se chovali, když Duch spadl na počátku. Duch přišel také na Jana, který se zcela jistě choval také tak. To není nic nového. Toto je náboženství starých časů.

On byl v Duchu ve ‚dni Páně‘. Co se s ním stalo? Byl v Duchu přenesen z ostrova v ‚den Páně‘. A hned slyšel hlas jako troubení pozounu. Co to znamená? Někdo přicházel. Přicházel někdo významný. Pozoun troubil. On se tam díval. Haleluja! Než s ním Pán začal mluvit, představil se: **„Já jsem Alfa a Omega, ten první i poslední...“**

To největší zjevení ze všech je vyvýšené Božství Pána Ježíše Krista. Ten běh nemůžete začít, dokud tomu neuvěříte. Proto řekl Petr: **„Čiňte pokání a dejte se každý z vás pokřtít na jméno Pána Ježíše Krista (poznejte to Božství) na odpuštění hříchů vašich, tak přijmete dar Ducha svatého.“** Zaprvé musíte poznat Božství Ježíše Krista. **„JÁ jsem Alfa a Omega.“** JÁ jsem všechno od A až po Z. Nikdo není kromě Mne. Byl jsem na počátku. Jsem na konci. **„JÁ jsem, který jsem byl, a který je, a který přijítí má, ten Všemohoucí.“** To hlásá ten pozoun.

Jane, dávej pozor! Nyní jsi v Duchu. Něco ti bude zjeveno. Zaprvé hlas pozounu: **„JÁ jsem Alfa a Omega.“** To první ze všech zjevení. Ó, hříšníku, skloň se, čiň pokání, než bude pozdě. **„JÁ jsem Alfa a Omega.“** To mu On oznámil nejdříve. Ježíš se blížil jako Král, jako Bůh, v Duchu svatém. ON je všechno ve všem. To je A až Z. Ten nesmrtelný, věčný.

O něco později Jej uvidíme v Jeho sedminásobné bytosti. Pozorujte Jej! **„Já jsem Počátek a Konec, Alfa a Omega, První a Poslední. Byl jsem přede vším a budu po všem.“**

„...a co vidíš, piš do knihy, a pošli sedmi sborům, které jsou v Asii, do Efezu, a do Smyrny, a do Pergamu, a do Tyatiru, a do Sardy, a do Filadelfie, i do Laodicie.“

První ze všech zjevení je vyvýšené Božství Ježíše Krista. Jestliže slyšíte Jeho hlas, musíte vědět, kdo On je. Týž hlas, který slyšeli na hoře Sinaj a na hoře Proměnění, zněl jako hlas Syna člověka.

Dnes se nedostaneme k církvi. Jan obdržel zvěst a to, co mu bylo pro církev ukázáno. Kdo byl ten, kdo mluvil, První a Poslední? Ten Nejvyšší? Ten Všemohoucí?

Jan obdržel sedm zvěstí pro sedm sborů a zapsal je. Sbory v Asii měly charakteristické znaky nadcházejících období církve.

„I obrátil jsem se, abych viděl ten hlas, který mluvil se mnou, a obrátiv se, užírl jsem sedm svícňů zlatých.“ (v.12)

„Sedm hvězd jsou andělé sedmi sborů, a sedm svícňů, které jsi viděl, je sedm sborů.“ (v.20b) „...a uprostřed těch sedmi svícňů podobného Synu člověka...“ (v.13a)

Tímto slovem je myšlena stojací lampa. Ne všechny překlady použily to pravé slovo. Ale to je správný význam původního textu. Sedm zlatých svícňů představuje sedm sborů. Kdyby to byly svíce, brzy by shořely. Svíčky po několika hodinách dohoří a zhasnou. Chtěl bych k tomu přechíst ještě Zach.4:

„Potom navrátil se anděl, který mluvil se mnou, a vzbudil mne jako muže, který vzbuzen bývá ze snu svého. I řekl mi: Co vidíš? Jemuž jsem řekl: Vidím svícen celý zlatý, a olejný džbán na vrchu jeho, a sedm lamp jeho na něm, a sedm nálevek k těm sedmi lampám, které jsou na vrchu jeho.“

V těchto lampách, které byly na svícnu, hořel olivový olej.

„Tedy mluvil ke mně, řka: Toto je Slovo Páně k Zorobábelovi, řkoucí: Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Pán zástupů.“

Poznejte ten nádherný význam zlatého svícnu. Jan se otočil a spatřil Jednoho, který vypadal jako Syn člověka uprostřed těch sedmi zlatých svícňů, které byly odkazem na nadcházející církevní věky. Každá lampa byla spojena nálevkou s velkou olejovou nádržkou. Odtamtud stékal olej dolů a byl nasáván knotem. Ty lampy hořely dnem i nocí. Nemusely být nikdy znovu zapalovány, protože nikdy nevyhasly. Jen olej byl doplňován. Knot namočený do oleje si nasával životní energii. Je to úplně něco jiného než se svíčkou. Je to svícen, do něhož je zaveden olej.

Ve Starém zákoně byl svícen zapalován. Když zapálili první lampu, nezapalovali tímž ohněm druhou. Ohněm první zapálené lampy zapálili druhou, tak to šlo dále až k poslední lampě a tak byl oheň z počátku nesen dále.

Doufám, že to uchováte v paměti. Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes a až na věky. Stejný oheň Ducha svatého byl zapálen ve všech sborech.

V Jan 15 Ježíš řekl: „**JÁ jsem ten vinný kmen a vy jste ratolesti...**“ Ovoce nenese vinný kmen, ale ty ratolesti. Na oranžovník ale můžete naroubovat každý druh citrusových plodů, které se budou vyživovat ze stejného života. Jestliže však původní strom vyrazí nové větve, ty pak ponесou pomeranče a nic jiného. Bude v nich stejný život, který byl od samého počátku v kořenech pomerančovníku. Ty naroubované z toho mohou žít, ale nesou ovoce podle svého druhu. Nemohou nést originální ovoce, protože nejsou z toho originálu. Tak je to s církví.

Do vinného kmene byli naroubováni presbyteriáni, metodisté, baptisté a mnozí jiní, kteří nesou vlastní ovoce, přestože visí na vinném kmenu. O Letnicích byl zasazen originální vinný kmen. Mluvili v jazycích, měli Boží sílu, děla se znamení vzkříšeného Krista. Proč? Protože se živili z plnosti, do které byli zasazeni. Ve skutku to nebylo jen zasazení, ale narození do toho. Všichni ostatní byli do toho stromu naroubováni a nesou vlastní druh ovoce. Oni tohle nepřijímají a nevěří tomu. Nic o tom nevědí. Ale jestliže se narodili ze stejného života, který je v tom kmenu, pak mohou nést jen totéž ovoce, neboť to je život originálního kmene.

Svícen je zásobován z velkého džbánu sedmi nálevkami. Každá lampa obdržela svůj vlastní život a sála z hlavního pramene. Jejich život byl zachován, protože knot byl ponořen do oleje. Ó, jaký nádherný symbol s ohledem na sedm hvězd s Jeho životem a ohněm Ducha svatého.

Oheň Ducha svatého hoří skrze víru a zjevuje se Jeho život, neboť knot je ponořen do oleje Ducha svatého, a skrze to obdržíme život z Boha a světlo pro církev. Ó, jaký obraz pro pravé věřící. Jaké světlo vyzařujeme? Totéž světlo, které bylo zapáleno u prvního svícnu. Začalo to prvním obdobím církve v Efezu, jehož andělem a hvězdou byl Pavel. Sedm hvězd znamená sedm andělů, sedm zvěstovatelů. V tomto týdnu z Písma a z dějin dokáží, že se to v každém období potvrdilo a každý anděl měl totéž světlo. Ten Veliký a Vyvýšený putoval skrze věky.

Přívod oleje pro světlo přitéká z hlavní olejové nádoby. Život je ponořen do Krista. Vy jste zemřeli, a váš život je společně s Kristem skryt v Bohu. Jste zapečetěni Duchem svatým. Od toho vás nemůže nic oddělit. Jak by také mohlo? Od toho vás nemůže nikdo odvrátit. Až do konce života jste světlo

zapálené Duchem svatým, neboť váš život je ponořen do Krista. S Ním jste pohřbeni. Kristus, Duch svatý, od vás všechno zdržuje. Ďábel se vás nemůže dotknout. Nadělá sice mnoho křiku, ale ani smrt vám nemůže ublížit. „**Smrti, kde je osten tvůj? Peklo, kde je tvé vítězství?**“ Bohu buď dík, který nám dal vítězství skrze Ježíše Krista, našeho Pána.

Dočtíme poslední část tohoto verše:

„...a obrátiv se, uzřel jsem sedm svícnu zlatých, a uprostřed těch sedmi svícnu podobného Synu člověka.“

Pozorovali jste to? Zlatý svícen, lampy, hvězdy! Co to znamená? Čas, ve kterém žijeme, je označen jako noc. Hvězdy, lampy, světla svědčí o noci. K čemu je hvězda? Zase odráží světlo Slunce, dokud se nevrátí. Chváleno buď jméno Páně. Pravý Boží služebník neodráží světlo kapesní svítilny, zápalky anebo hořící plevy, on odráží Kristův zlatý třpyt v církvi, neboť On je tentýž. ON je živý a shora na mne svítí. Amen.

A toto světlo on odráží. Hvězdy odrážejí světlo Slunce. My odrážíme světlo Syna Božího. Činíme totéž co On, světlo předáváme dále. Jaké světlo? Světlo evangelia.

„A uprostřed těch sedmi svícnu podobného Synu člověka, oblečeného v dlouhé roucho, a přepásaného na prsou pásem zlatým.“

Tady je další důkaz správnosti tohoto učení, že se jedná o den Páně. Dávali jste na Něho pozor? ON v tom čase nebyl ani Král ani Kněz, ale Soudce. Když velekněz vcházel do svatyně, aby vykonával službu, byl opásán kolem beder, nikdy kolem prsou. Ale tady vidíme Jeho se zlatým pásem přes prsa. Co to znamená? Soudce. Opásán přes prsa – ne jako kněz kolem beder. Ukazuje to, že v tom čase nevykonával kněžskou službu. Jan Jej viděl přicházet již jako Soudce ve dni Páně. Věříte, že On je Soudce?

Přečtíme Jana 5:22:

„Aniž zajisté Otec soudí koho, ale všechn soud dal Synu.“

ON je nejvyšší Soudce. Jan Jej nespátřil jako Proroka ve dnech Jeho prorokování, neviděl ani čas Jeho panování, ale viděl Jej jako Soudce ve dni Páně. Kolik vás ví, že kněz je opásán kolem beder, když vykonává službu? Kdo četl Starý zákon, tak to ví. Ale On byl přepásán přes prsa jako Soudce.

Nyní budeme číst o sedminásobné slávě Jeho Osoby. Raduji se, ještě než s tím začnu. Je to nádherné. Dávejte pozor!

„Hlava pak jeho a vlasové bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící, a hlas jeho jako hlas vod mnohých. A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst

jeho meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí.“

Jaké je to vidění! Co tu viděl? Oslaveného Božího Syna, symbolicky představeného.

Zaprvé je nápadné, že Jeho hlava a vlasy byly bílé jako vlna. Neznamená to, že by byl tak starý. To není ten důvod. ON nezestárl. Je věčný a nestárne. Rozumíte tomu? Svědčí to o Jeho moudrosti, zkušenosti.

K tomu si otevřeme ještě Dan.7:9, abychom viděli celý obraz. Všichni čtenáři Bible vědí, kam nyní míříme.

„Viděl jsem, že byly postaveny stolce a Starý dnů se posadil, jehož roucho jako sních bílé, a vlasy hlavy jeho jako vlna čistá, trůn jako jiskry ohně, kola jeho jako oheň hořící. Potok ohnivý tekł a vycházel od něho, tisícové tisíců sloužili jemu, a desetkrát tisíckrát sto tisíců stálo před ním; soud zasedl, a knihy otevřeny byly.“

Každý ví, že v minulosti se nosily bílé paruky, jaké angličtí soudci nosí dodnes. Jan byl přesazen do dne Páně. Viděl Jej jako Soudce, ne jako Kněze, Krále nebo Proroka, ale jako Soudce.

Podle Jana 5:22 je všechn soud předán Jemu. ON bude soudit národy. Ó, co to bude, až Jej takhle uvidíte. Vlasy bílé jako sních. Daniel Jej viděl jako ctihodného Starce.

Sledujte, jak tato dvě biblická místa spolu souhlasí!

„...soud zasedl, a knihy byly otevřeny...“

Potok ohnivý tekł a vycházel od něho, tisícové tisíců sloužili jemu...“

„Patřil jsem tehdáž, hned jak se začal zvuk té řeči pyšné, kterou roh mluvil; patřil jsem, dokud ta šelma nebyla zabita, a vyhlazeno tělo její, a dáno ke spálení ohni. I ostatkům šelem odjali panství; nebo dlouhost života jim odměřena byla až do času, a to uloženého času.“

To je konec pohanských království, která padnou.

„Viděl jsem u vidění nočním, a aj, s oblaky nebeskými podobný Synu člověka přicházel; potom až k Starému dnů přišel, a před něj postaven byl. I dáno jest jemu panství a sláva i království, aby všichni lidé, národové a jazykové sloužili jemu; jehož panství je panství věčné, které nepomíjí, a království jeho, které se neruší.“

ON přišel k tomu Ctihodnému, který měl vlasy jako čistou vlnu. Jan viděl Jednoho, který vypadal jako Syn člověka. Stál uprostřed sedmi zlatých svícňů se sněhobílými vlasy, jako Soudce. Nebyl opásán kolem beder, ale na prsou jako Soudce. Stál tam s čistým, zlatým, ryzím pásem ve Své spravedlnosti.

Byl oděn dlouhým rouchem, sahajícím až k nohám. Dejte pozor na sedminásobné zjevení Jeho oslavené osoby.

„...vlasy bílé jako sníh a oči jako plamen ohně...“

Přemýšlejte o tom! Oči, které kdysi byly zality lidskými slzami, jsou jako plamen ohně. ON tu stojí jako rozhněvaný Soudce. Proč jste Jej odmítli? Ó hříšníci, přemýšlejte o tom! Vy vlašní členové sborů, přemýšlejte o tom! Katolíci, baptisté, presbyteriáni, letničtí, přemýšlejte o tom! Katolíci, vaše panna Marie musela o Letnicích přijmout Ducha svatého, a chovala se jako opilá se všemi ostatními. Kristova matka nemohla vejít do nebe bez tohoto prožití. Jak tam chcete vejít vy, ženy, aniž byste to obdržely. Přemýšlejte o tom všichni!

Chtěl bych, abyste si všimli Jeho očí, které byly naplněné slzami tehdy, když byl na Zemi. U Lazarova hrobu plakal pln soucitu jako člověk. Jako Bůh byl zahalen do lidského masitého těla, aby mohl odejmout hřích. Ale za tím lidským se něco skrývalo, co mohlo nahlédnout do lidských srdcí a všechno se o nich dozvědět, i když byl zahalen do smrtelného masitého těla. Oni Jej nepoznali. ON řekl: **„Jestliže nevěříte, zemřete ve svých hříších. Nečiním-li skutky Svého Otce, pak Mi nevěřte. Jestliže je ale činím, a vy Mi nevěříte, pak věřte přece z důvodu těch skutků.“**

Ó, jak se snažil předat jim tu zvěst, zjevení. Hleděl do srdce každého člověka a všechno o něm věděl. Ó když na to pomyslím, oči, které kdysi hleděly přes ty hory a pohlížely na trpící, a jak mohly plakat jako oči každého jiného člověka, ale za tím byl skryt Duch Boží. Byly zjevovány všechny věci a vidění. To, co je, co bylo a co nastane. ON mohl předpovídat konec před začátkem, neboť Bůh byl v lidské postavě.

Dovolte Bohu, aby vešel do vašeho života a ovládal vás. ON vám zjeví to budoucí. Pak to již nejste vy, nýbrž Duch svatý ve vašem životě, který to lidské prohlíží a vynáší věci na světlo. Ó, čest buď Bohu!

„I stane se v posledních dnech, že Svého Ducha vylijí na všechno masité tělo, takže vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, starci budou mít zjevení ve snách, mladí vidění vídati budou... Ano, také na služebníky a na služebnice vylijí Svého Ducha v oněch dnech.“

Mnohdy vás Bůh musí nechat usnout, aby mohl hledět vašima očima, ale jistě vám mnoho ukáže. **„Na všechno masité tělo, na všechny, kdo to chtějí, vylijí Svého Ducha.“** Divíte se asi, proč jsem to řekl tak nahlas. K tomu se ještě dostaneme v církevních obdobích.

Oči, kdysi plné slz, na soudu všechno uvidí. Jsou jako plamen ohně, hledí skrze celou Zemi. Nestane se nic, o čem by nevěděl. Všechno je

zaznamenáno. Jeho oči přehlížejí celou Zemi, dávají na všechno pozor. Zaznamenává se každá myšlenka a všechno, co děláte. Také motivy vašeho srdce a to co máte v úmyslu činit. ON ví všechno. Ví, jestli Jej milujete. Ví, jestli vaše předsevzetí Jemu sloužit, je správné. ON ví o vás všechno. Co to bude, až všechen hřích bude před Ním odhalen, a On tam bude stát u soudu před Bílým trůnem?

Ó Bože, ušetři mě před tím místem. Nechtěl bych to zažít, až rozhněvaný Bůh s očima jako plamen přijde dolů, ve Své spravedlnosti s bílými vlasy. ON ví všechno. Také myšlenky vašeho srdce a všechno, co jste měli kdy v úmyslu činit. „Skrj mne ve Skále spásy“, tak to zpíváme:

*Až tento svět se octne v plamenech,
stůj mi po boku.
Stůj při mně, chci na Tvé hrudi spočívat.
Skrj mne v Sobě, Skálo spásy.*

Ó Bože, nechtěl bych Tvůj soud, chtěl bych Tvé milosrdenství. Daruj mi Svoji milost, ne Tvůj soud. Dej mi Svoji milost, ne soud. Buď mně milostiv, Pane. O víc neprosím. Nemám, co bych přinesl. Nejsem dobrý. Držím se pevně Tvého kříže, Pane. Víc nevím. TY jsi přišel a převzal jsi mé místo.

„Hlava pak jeho a vlasové bílí, jako bílá vlna, jako sníh, a oči jeho jako plamen ohně. Nohy pak jeho podobné mosazi, jako v peci hořící...“

Hlava, oči, – je popsán až k nohám. Vidíte ten protiklad, jak viděl Ježíše Jan, a jak viděl Daniel tu sochu znázorňující světová království.

Nohy z mědi. Co to znamená? Měď mluví o Božím soudu. Ukazuje to, že celé Jeho předsevzetí zde na Zemi dochází naplnění; jak se stal Bůh masitým tělem, aby za nás mohl zemřít a vzít od nás Boží soudy. ON bude mít trvalé a nepohnutelné království. Měď svědčí o uskutečněném Božím soudu. Myslíme na měděného hada na poušti. Co představuje? Had sám představuje hřích. Měď – že je hřích odsouzen.

Ve dnech, kdy byl prorok Eliáš odmítnut, (nit, která se odedávna táhla církví) – v čase, kdy Eliáše odmítli, nepršelo tři a půl roku a nebe bylo jako měď. Boží soud nad národy, protože odmítly Boha a poslouchaly Jezábel.

Měď svědčí o Božím soudu. Oběti byly zabíjeny na měděném oltáři. Základy byly z mědi – soud.

Čtème nyní ze Zj.19 od 12.verše:

„Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kteréž žádný neví, než on sám. A oděn byl rouchem pokropeným krví, a slove jméno jeho Slovo Boží. A rytířstvo nebeské jeho

za ním na bílých koních, jsouce oděni kmentem bílým a čistým. A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil národy. Nebo on bude je spravovati prutem železným; on i pres vína hněvu a prehlivostí Boha všemohoucího tlačiti bude.“

Nad námi jako nad hříšníky byl hněv Boží. Nikdo se sám nemohl zachránit. Nic jsme nemohli učinit. Všichni jsme byli narozeni v hříchu. Co On udělal? Sestoupil na Zemi. Haleluja! Všechen hněv všemohoucího Boha přišel na Něho.

*Ty jsi hoden, ó Beránku Boží,
neboť jsi se nechal za nás zabít.*

*Hříchy světa jsi na Sebe vzal
a naše hříchy nesl,
aby na nás nebyl hněv Boží vylit.*

„Ale On je raněn z důvodů přestoupení našich a pro naše hříchy ubit. Trest leží na Něm, abychom my měli pokoj; a Jeho ranami jsme uzdraveni.“

Žádný člověk nezemřel jako On. Trpěl, až se voda a krev od sebe oddělily. Před smrtí Mu stékal z čela pot jako krvavé krůpěje. Je to On, kdo bude šlapat na lis vína hněvu všemohoucího Boha. Až přijde jako Soudce, pak ve spravedlnosti nohama z mědi rozdrtí antikrista a všechny Své nepřátele. Haleluja! ON bude Zemi spravovat železným prutem. Amen. Ó hříšníci, přátelé, čiňte pokání, pokud ještě máte možnost k pokání. Vy se snažíte to odkládat, a myslíte si, že jsou to povídačky, které se nenaplní. Stane se to. Myslíte si, že vás to nepotká. Ale, i na vás to dopadne.

Nohama z mědi On rozšlape Své nepřátele. ON trpěl a šlapal lis Božího hněvu a zaplatil za naše hříchy. A my, zadlužení, chudí, bídní červi, kterými jsme, zvedáme vysoko své nosy, přečteme si nějakou atheistickou knihu a snažíme se namlouvat si, že Bůh není, a říkáme, že takový soud neexistuje. Nohama z mědi bude šlapat po Svých nepřátelích a rozdrtí antikrista. Odpadlý kostel uvrhne ve věčnosti do sžírajícího ohně, kde budou pohlčeni a zmizí. ON se Svou církví bude na Zemi navždy panovat.

Vlasy měl bílé jako vlnu. Spravedlnost, zkušenost, moudrost, všechno ve všem. To ‚bílé‘ svědčí o stáří a moudrosti. ON ví, co dělá. Je pramenem vší moudrosti, pramenem každé zkušenosti, původem všeho dobrého. Zjevil se jako Syn člověka. Vlasy měl bílé jako vlnu. Daniel Ho viděl stovky let předtím jako Starce, k němuž přišel ten, který vypadal jako Syn člověka, jemuž byla dána moc nad národy a jazyky; a On soudil.

Na něco bych se vás chtěl zeptat, neboť hovořím k vám, zvlažnělým sborům. Pánu vyšlo vstříc deset panen. Pět bylo moudrých, pět bylo bláznivých. O těch naroubovaných jsme již mluvili. Když šly, aby se potkaly s Pánem, bylo to zjeveno. Daniel píše, že knihy byly otevřeny. Tam se jedná o knihu hříšníků. Ale ještě jiná kniha byla otevřena, Kniha života církve. Deset tisíc krát deset tisíc Mu sloužilo. Jeho Nevěsta, Jeho žena, Jeho církev, přijde s Ním.

Konal se soud. Knihy byly otevřeny a jiná kniha byla otevřena, – Kniha života. V ní se nacházejí také bláznivé panny. Všichni budou souzeni podle toho, co stojí v těch knihách. Budete dotazováni, proč jste to nepřijali. Nyní to víte. Možná, že jste to předtím nevěděli. Ale od této chvíle to víte. **„Jestliže spravedlivý sotva spasen bude, kde se pak ukáže bezbožný a hříšník?“** Kdo to odmítá, dělá to při plném vědomí. Kde se ukáží? ON soudí. **„Nohy podobné mosazi a hlas jako hukot velké vody.“**

Co znamená voda? Chcete-li si to zapamatovat, pak otevřte Zj.17:15: **„... Vody, které jsi viděl, jsou lidé a zástupy, a národy a jazyky.“**

Jeho Hlas! – jak strašné pro duši hnanou na moři života sem a tam. Nikdo ji nevede. Ony jsou vlnami hnány ty tam. Jejich křik je veliký. Jak strašné je to pro tu duši, být hnána do ztracení. **„Jeho hlas jak hlas vod mnohých...“** Jeho hlas je hlasem soudu. Hlas kazatelů, kteří lidi volali ve svých obdobích skrze Ducha svatého. Hlas mnohých národů a jazyků. Hlas sedmi hvězd v Jeho ruce, který v každém období zvěstoval křest Ducha svatého, křest na jméno Ježíše Krista, mluvení jazyky, sílu Boží, vzkříšení Ježíše Krista, Jeho návrat a Boží soud. Z toho, který vypadal jako Syn člověka, vycházelo mnoho hlasů jako velké vody.

Jak se budete cítit při vědomí, že jste seděli v těch shromážděních jako sem a tam zmítané duše a slyšeli, že musíte s Bohem uvést všechno do pořádku a přijmout Ducha svatého; v těch shromážděních jste slyšeli hlas v soudu, kde vám byl soud Boží kázán, ale vy jste to odmítli. Před vámi je veliký vodopád, vír, který vás strhne do věčného zatracení.

Jeden ze sedminásobného popisu Jeho bytosti je hlas, který je podoben velké vodě. Jak chcete uniknout, když se všechno zaznamenává? Také hlas dnes večer se zaznamenává. Váš hlas je zaznamenán, vaše myšlenky. Jak člověk smýšlí ve svém srdci, takový je. Nezapomeňte na to! Vaše myšlenky jsou v nebi slyšet hlasitěji než vaše slova na Zemi. Jistě, tak to je. Bůh ví všechno. ON zná myšlenky a motivy vašeho srdce. ON řekl farizeům: **„Pokrytci, jak můžete mluvit dobré, neboť čím je srdce naplněno, tím ústa přetékaají. Nazýváte Mne dobrým Mistrem. Znam vás, vidím do vás a shledávám, že jste pokrytci. Nemíníte to, co říkáte.“**

Ó, co to bude, až zazní ten hlas, který je jako hukot velké vody, jako hrom a církevní věky se zjeví.

Nyní bych chtěl říci něco vám, kteří nejste zachráněni. Všechny duše, které jste hnány tím nebo jiným směrem, dejte pozor! Bude to strašné, dozvědět se, že potom pro vás již neexistuje záchrana. Pak již nebudete moci být zachráněni, a budete vědět, že vás čeká jen odsouzení, když pak odpočítáváte již jen minuty, než zazní hlas: **„Odstupte ode Mne, činitelé nepravosti, do věčného ohně, který je připraven ďáblu a jeho andělům.“** Vy si vzpomenete na toto shromáždění, až uslyšíte ten hromový hlas, který je jako hukot velké vody. Ó, bude to jako hrozný sen. Nechť k tomu nedojde. Čiňte pokání! Dejte s Bohem všechno do pořádku, dokud k tomu máte možnost.

Chtěl bych se vás zeptat: existuje pro člověka, který zakotvil a dlí ve stínu stále zeleného stromu u zurčícího potůčku něco líbeznějšího? Tak se vede církvi živého Boha, která je přesazena do nebeských míst a hlas Boží, který k ní mluví, vnímá jako líbezné šumění. Vidíte, oč jde?

Odsouzení čeká na hříšníka, požehnání na zachráněné. Člověk, který svou loďku života zakotvil u Skály Ježíše Krista, může odpočívat a naslouchat tomu švelení. Vejděte do tohoto odpočinutí!

Jak toužím poslouchat zurčení té vody. Když chodím rybařit, snažím se zaposlouchat se do šumu protékající vody. To tak uklidňuje. Je to tak, jako kdyby s vámi neustále mluvila. Není to krásné, můžete-li svou duši zakotvit v Kristu, takže se před Ním ztišíte, a slyšíte Jeho hlas, jak s vámi mluví? JÁ jsem Pán, tvůj Lékař. JÁ jsem Pán, který ti dává věčný život. JÁ tě miluji. Poznal jsem tě před ustanovením světa, zapsal tvé jméno do Knihy života, patříš Mí. Neboj se, Já to jsem. Nestrachuj se! Jsem s tebou. Pak můžeme zpívat:

Má duše kotví v přístavu pokoje...

Tentýž hlas, který s vámi mluví líbezně, bude soudit hříšníky. Stejná voda, která zachránila Noema, hříšníky zničila. Vidíte, co míním? Jeho hlas je jako hukot velké vody, vlasy jako bílá vlna a oči jako plamen ohně. Nohy z mědi, hlas jako hukot velké vody. V pravé ruce má sedm hvězd.

„Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v pravici mé, a sedm svícňů zlatých: Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi sborů, a sedm svícňů, které jsi viděl, je sedm sborů.“

Janovi to bylo vysvětleno, aby nemohla ve výkladu nastat žádná chyba. Anděl – zvěstovatel – pro každé církevní období. To bude nádherné v tomto

týdnu, až na základě dějin ty anděly uvidíme a probereme službu, kterou měli. Měli tutéž službu v malém sboru skrze všechna období.

Někdo řekl: „Katolický kostel musí být ten pravý, neboť se udržel přes všechna období.“

Řekl jsem: „To není žádná záhada, přece měli za sebou vlády a všechno ostatní.“ On namítal, že přestál všechny bouře. Pro mne je větší záhadou to, že ta malá menšina ve všech bouřích obstála. Oni byli rozřezáváni, předhazováni lvům, mučeni, upalováni, a vytrpěli všemožné pronásledování. A přesto přežili. Ukazuje to, že s nimi byla ruka Boží. To světlo svítí ještě dnes. Amen!

V Jeho pravici bylo sedm hvězd, sedm zvěstovatelů sedmi období. Ó, je nádherné! Uvidíte, kdo přinesl zvěst Efezskému období, a pevně se jí držel až do smrti, kdy začalo Smyrnenské období. Potom probereme Smyrnu, Pergamon, a probereme všechny věky církve, až k tomuto období. Byli to služebníci, kteří drželi světlo pevně a přinášeli je. Na počátku obdrželi světlo v originále a nesli je stále dál. ON je držel ve Svě pravé ruce.

Připomíná nám to, že Kristus sedí na pravici Boží, ale neznamená to, že Bůh má pravou ruku, neboť Bůh je Duch. To byla pravá ruka Jeho síly – Kristus. Nezapomeňte na to, sedm hvězd je v Jeho pravici. Oni obdrželi všechno, i světlo od Něho. Byli plně pod Jeho kontrolou, v Jeho pravici. Tak to je s každým pravým Božím služebníkem. Kdo jim může způsobit bolest? Slovo ‚anděl‘ znamená zvěstovatel. Pavel řekl: **„Co nás může oddělit od lásky Boží, která je v Kristu, našem Pánu? Snad nemoc, snad utrpení nebo strádání, meč nebo smrt?“** Pavel byl tak přesvědčen a zvolal: **„Nic nás nemůže odloučit od lásky Kristovy.“**

Jsme zcela poddáni Jeho pravici. Jestliže jim někdo řekne: „Svatý se svatozáří“ nebo „náboženský fanatik“, pak je to nevyvede z míry. Vůbec to neslyší. Jsou zcela poddáni a dostávají světlo a život z ruky toho, kterému je předána všechna moc. Sklízejí žně svého života v tichosti, přívětivosti a trpělivosti. Divy a znamení je doprovázejí. Ať to svět nazývá čarodějnictvím nebo čím chtějí, nám to nevádí, neboť víme, že jsme v Jeho pravici Jemu poddáni. Není to nádherné? V tom posledním popisu Jeho osoby stojí:

„A měl v pravé ruce své sedm hvězd, a z úst jeho meč z obou stran ostrý vycházel;“

Hlas jako hukot velké vody. Z Jeho úst vycházel meč na obě strany ostrý. V pravici měl sedm hvězd. Víte, co Bible říká o oboustranně ostrém meči? Najdete to v Žid.4:12:

„Živá je zajisté řeč Boží a mocná, a pronikavější nad všeliký meč na obě strany ostrý, a dosahuje až do rozdělení i duše i ducha i kloubů i morku v kostech, a rozeznává myšlení i mínění srdce.“

Potom jsme považováni za čtenáře myšlenek. To je zjevené Boží slovo v Jeho církvi. Ostřejší než oboustranně ostrý meč.

Nyní myslím ještě na Zj.19:11:

„I viděl jsem nebe otevřené a aj, kůň bílý, a ten, který seděl na něm, sloul Věrný a pravý, a spravedlivě soudí i bojuje. Oči pak jeho byly jako plamen ohně, a na hlavě jeho korun množství, a měl jméno napsané, kterého žádný neví, než on sám. A byl oděn rouchem pokropeným krví, a slove jméno jeho Slovo Boží. A rytířstvo nebeské jelo za ním na bílých koních, jsouce oděni kmentem bílým a čistým. A z úst jeho vycházel meč ostrý, aby jím bil národy. Nebo on bude je spravovati prutem železným; on i pres vína hněvu a prchlivosti Boha všemohoucího tlačiti bude. A má na rouchu a na bedrech svých napsané jméno: Král králů a Pán pánů.“

Co vycházelo z úst tohoto jezdce? Oboustranně ostrý meč – Slovo. Jestliže je toto Slovo zjeveno ve všech synech Božích, potom pošlape ty národy a pobije je mečem Svých úst, Svým Slovem.

„Z úst jeho vycházel meč s obou stran ostrý vycházel; a tvář jeho jako slunce, když jasně svítí.“

Z Jeho úst vycházel oboustranně ostrý meč, Slovo Boží. Co činí? Zjevuje myšlenky a motivy srdce, a odděluje duši a ducha, morek a kosti, a všechno proniká. To činí Slovo Boží. **„Slovo se stalo masitým tělem a bydlelo mezi námi.“** Nyní je Slovo masem v Jeho církvi a přebývá mezi námi. Andělé v Jeho pravici Mu slouží. Bůh se spoléhá na Svoji církev. Spoléhá se na nás v tomto čase, že světlo evangelia přineseme umírajícím, těm svázaným démony a světu lpícím na tradicích. Bůh tuto odpovědnost na mne a na vás položil. Běda nám, jestliže ti pohané zemřou, aniž by se to dozvěděli.

Ó, rozdávají se náboženské brožury, naučili je číst, psát a počítat, a udělali z nich proselyty (nové stoupence). Mám za to, že máme kázat evangelium. Pavel říká: **„Evangelium a království Boží nespočívá toliko ve slovech, ale v dokázání síly Ducha svatého.“** Slovo je obživeno skrze Ducha. Jestliže je Slovo zaseto do srdce, potom Duch svatý zplodí, co Slovo řeklo. Slovo rozeznává myšlenky srdce a zjevuje jeho pohnutky. **„Z Jeho úst vychází meč na obě strany ostrý.“** Probuďte se pohané! Brzy se musí něco stát.

Jeho jméno bylo Slovo Boží. Slovo bylo zjeveno. Vidíte, Ježíš řekl v Mar. 16 při posledním pověření církve než se v ní zjevil: „**Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.**“ Co to znamená? Že podle Slova bude síla Ducha svatého dokázána. Sledujte to, nejedná se jen o učení Slova. ON přikázal učit Slovo a kázat evangelium. „**Těm, kteří věří, budou následovat divy a znamení. Ve jménu Mém budou zlé duchy vyhánět, v jazycích mluvit, hady brát a jestliže by co jedovatého pili, neuškodí jim to. Na nemocné budou ruce pokládat, a oni budou uzdraveni.**“

„**Oni vyšli a kázali všude, a Pán působil, a to slovo potvrzoval znameními, které se při tom děly.**“

Tímto způsobem bylo evangelium rozšiřováno. Jak dlouho mají ta znamení následovat? V každém věku až do konce světa. To se vztahuje na tu malou menšinu, která to světlo vysoko pozvedala. Není divu, že Ježíš řekl: „**Neboj se malé stádečko, zalíbilo se vašemu Otci, dát vám království.**“ To je to malé stádo, vždy ta menšina, nikdy většina.

Ještě citát z Mat.17:

„**A po šesti dnech pojal Ježíš Petra a Jakuba a Jana bratra jeho, i uvedl je na horu vysokou soukromí, a proměnil se před nimi. I zaskvěla se tvář jeho jako slunce, roucho pak jeho učiněno bílé jako světlo.**“

ON byl proměněn do podoby, v jaké se jednoho dne vrátí. Ještě krátce předtím Pán Ježíš řekl: „**Vpravdě, pravím vám, někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, až i uvidí Syna člověka přicházet v království Svém.**“ Pak vzal na horu Proměnění Petra, Jana a Jakuba jako tři svědky, neboť již ve Starém zákoně všechno muselo být potvrzeno dvěma či třemi svědky.

Co spatřili nejprve, když je Pán Ježíš vzal na horu Proměnění? Byl proměněn před jejich očima. Jeho tvář zářila jako slunce v poledne, a roucho se třpytilo jako světlo. „**A aj, ukázali se jim Mojžíš a Eliáš, rozmlouvající s ním.**“ (Mat.17) V tomto způsobu Syn člověka přijde, poté co se zjeví Mojžíš a Eliáš. Ale pozor, než se Ježíš vrátí, aby doprovodil církev Nevěstu domů, tak stejný duch, který byl na Eliášovi, se vrátí, aby srdce dětí obrátil k otcům jejich. Tak to říká Bible. Apoštolové viděli Ježíše jako Syna člověka v oslaveném stavu, v jakém se vrátí. ON se vrátí oslavený.

Oni viděli Mojžíše a Eliáše, kteří dohlíží na Zákon, a kteří se vrátí zpět k Izraeli. Viděli oslaveného Syna člověka. Vidíte to pořadí Jeho příchodů? ON se v posledních dnech zjeví skrze svědka, který vystoupí v duchu Eliášově.

Potom bude zachráněno 144 000 z Izraele. Je to nejstarší národ světa s nejstarší vlajkou. Stali se suverénním státem se vším, co k tomu náleží.

Jsou členy OSN. Ježíš neřekl, že budou zavrženi navždy, ale dokud se nezaplní všechny věci. Je to tajemné; Židé, kteří byli všude pronásledováni a vyháněni, jak se vedlo také církvi, a přesto o nich Ježíš řekl: „**Až uvidíte, že fikovník pučí, že se Židé vracejí a stávají se národem, pak je čas blízko a přede dveřmi.**“ ON řekl: „**Vpravdě, pravím vám, toto pokolení nepomine, až se všechno naplní.**“ I tento lid nepomine. Hitler, Stalin, Mussolini a jiní se pokoušeli je vyhladit, ale nikdy nebudou vyhlazeni ze Země. Oni jsou lidem a národem. Amen.

K nim přijdou Mojžíš a Eliáš. Doufám, že tomu rozumíte. Tedy: „**Jeho tvář se skvěla jako slunce.**“ Celé Jeho vzezření bylo změněno. Podle Zj.21:23 je Beránek Světlem města Nového Jeruzaléma: „**A to město nepotřebuje slunce ani měsíce, aby svítily v něm: nebo sláva Boží je osvětluje, a svíce jeho je Beránek.**“ Národy budou putovat v jejich světle a Beránek je jejich svíce. ON je Beránek – Světlo. Neradujete se z toho? Nejen to, Jan Jeho světlo viděl. Radujete se? Nejen to, Jan viděl Jeho příchod ve dni Páně. Viděl Jej jako Slunce spravedlnosti.

Chtěl bych vám nejprve vyprávět příběh o své milované ženě, která tu sedí. Před svatbou jsem jí to hodně ztěžoval. Po svatbě jsem se snažil jí to vynahradit. Nevěděl jsem, zda bych se měl znovu oženit. Ona tím trpěla. Myslel jsem si, že je dobré děvče. Nechtěl jsem naši známost prodlužovat a jí tím znemožňovat sňatek s nějakým jiným dobrým mužem, který by se o ni staral. Myslel jsem si, že jí nejsem hoden. Nezasloužím si její laskavost. Byla zraněná a nevěděla si rady. Je to již dávno. Plakala dnem i nocí. Pokoušel jsem se známost s ní ukončit. Ne proto, že bych ji nemiloval, jen jsem nechtěl promarnit její čas a mínil, že by si ji měl vzít někdo jiný. Dobrý muž, neboť to byla hodná dívka. Chtěl jsem jí dát volnost a dál ji nezdržovat. Věděl jsem, že mě milovala, a i já jsem ji miloval. Tak jsem se rozhodl sejít se s jinou dívkou, aby na mne zanevřela. Byla z toho zoufalá. Potom jsem toho hrozně litoval. Řekl jsem jí: „Ty jsi dobrá dívka, nechtěl bych tě déle připravovat o čas.“

Odpověděla: „Já tě přesto miluji, Billy. Jsi jediný, koho mohu milovat.“
Řekla: „Já jsem tě vždycky milovala.“

Řekl jsem jí: „Toho si vážím. Víš, že jsem domorodec (částečně indiánský původ) a tak bych chtěl trávit svůj život. Já už se vůbec ženit nebudu.“

Ona to ale mínila vážně. Šla pak ven do kůlny, poklekla a řekla: „Pane, nevím, co mám dělat. Nechci být neposlušná, ale Billa přece miluji, nevím co mám dělat. Pane, dej mi malou útěchu. Pomoz mi trochu. Nikdy ve svém

životě jsem Tě o takovou věc neprosila a doufám, že Tě o to již nikdy nebudu muset prosit“, řekla. „Pomoz mi ale, a dovol mi otevřít Bibli a dej mi z ní odpověď, neboť jsem slyšela, že jiným jsi tímto způsobem pomohl.“ Když Bibli otevřela, padly její oči na verš z proroka Malachiáše:

„Aj, já pošlu vám Eliáše proroka, prvé nežli přijde den Páně veliký a hrozný.“

Ona řekla: „Vstala jsem spokojená, a věděla jsem, že se vezmeme.“

„Nebo aj, den ten přichází hořící jako pec, v němž budou všichni pyšní, a všichni pášící bezbožnost jako strniště. I zažhne je ten den, který přijítí má, praví Pán zástupů, takže neostaví jim ani kořene ani ratolesti. Vám pak, kteří se bojíte jména mého, vzejde slunce spravedlnosti, a zdraví bude na paprscích jeho.“

Slunce svítí ve své síle. Síla Syna Božího září dnes večer v našem středu. Stojí uprostřed sedmi zlatých svícňů v sedminásobném představení Svě bytosti jako Soudce. ON je to, kdo pro nás trpěl a zemřel za nás. Vzal na Sebe Boží odsouzení. Šlapal lis Božího hněvu. ON je strašný pro hříšníka, jehož duše pluje bez opory po rozbořeném moři života do záhuby. Ale pro církve je milovaným Spasitelem. Zakotvení, ve ztišení, posloucháte zurčení potůčku, zatímco dokonale uspokojeni odpočíváte v Kristu. Jaký je to čas! Jeho teplé paprsky na nás svítí. **„Nebojte se! Jsem, který jsem, který jsem byl, a který přichází, ten Všemohoucí. Kromě Mne není žádného, Já jsem Alfa a Omega. Kdo žízní, tomu dám z pramene života vodu života.“** Ó, jaká zaslíbení! Jaký je to milostný vztah! To město nepotřebuje žádné světlo, neboť Beránek uprostřed něho je Sluncem spravedlnosti s uzdravením pod Svými křídly.

ON je Lilie v údolí, On je jasná Jitřní Hvězda,

On je nejkrásnější z desetitisců.

Dej Mu dnes s radostí své srdce.

V soužení a utrpení mne nikdy neopouští,

na Mne uvrhněte všechny své starosti praví Pán.

ON je Lilie v údolí, On je jasná Jitřní Hvězda,

Vyvolený mezi tisíci.

Jitřní Hvězda oznamuje den, jakoby chtěla říci: „Den právě začíná.“ Slunce se blíží, stoupá vzhůru mezi hvězdami, s uzdravením pod svými křídly.

Zpět k naší zvěsti. Jeho vzezření Jej představuje jako Soudce, jak bude ve dni Páně. Tomu věříte. Jan byl přenesen do dne Páně. Ne jako Kněz nebo Král, ale jako Soudce. Vy věříte, že On je Soudce. Bible to říká. Byl oblečen jako Soudce a ukázal tím, čím je hříšníkům. Ukázal také, čím je křesťanům. Stojí tam, Jeho hlas je opět jako hukot velké vody.

„...tvář jeho jako slunce, když jasně svítí. A když jsem jej uzřel, padl jsem k nohám jeho, jako mrtvý.“

Ten prorok nesnesl, co spatřil. Síly jej opustily a padl Mu k nohám jako mrtvý.

„I položil ruku svou pravou na mne řka ke mně: Neboj se. Já jsem ten první i poslední. A živý, ještě jsem byl mrtvý a aj, živý jsem na věky věků. Amen. A mám klíče pekla i smrti.“

Tohle neříká ten prorok, ale Bůh. „**JÁ jsem ten První a Poslední. Jsem na počátku zjevení a na konci zjevení. Já to jsem, který byl, který je, a který přichází. Neboj se!**“

Proč bychom se měli bát? Proč církev nepřemýšlí o Jeho Slovu? Proč by se církev měla bát? Co zaslíbil, že by nám to také nezjevil? Proč byste se měli obávat trestu nebo té druhé strany? ON říká: **„Neboj se! JÁ to jsem, který byl, který je, a který přichází. Já jsem První a Poslední. Mám klíče smrti a pekla! Pro vás jsem porazil peklo a smrt, a všechno přemohl, hrob, peklo a smrt.“**

Mnozí měli v úmyslu vítězit. Víte to? Napoleon měl jako třiatřicetiletý v úmyslu dobýt svět. To se mu podařilo. Sám však byl později přemožen alkoholem a zemřel. Jiné porazil a sám byl poražen. Svoji porážku zažil u Waterloo. Tam jsem byl a viděl ty zbytky, které jsou na tom bojišti uchovávány na památku. Jako mladý muž se vydal na špatnou cestu, aby vítězil. Zemřel v hanbě.

Ale podívejme se na jiného mladého muže, který přišel na svět, ve třiatřiceti letech zemřel, všechno přemohl a nade vším zvítězil. Když byl na Zemi, rozvazoval pouta svázaným, osvobozoval od pýchy. Zvítězil nad nemocí, nad démony. Když zemřel, zvítězil nad smrtí. Když vstal z mrtvých, bylo poraženo peklo. Porazil všechno, co bylo proti lidstvu namířeno a šlapal na lis hněvu Božího. Všechno rozdrtil a porazil, smrt, peklo, hrob, nemoc, a celou tu vnější bytost. Povstal třetího dne, zvítězil nad mocnostmi v povětří a vstoupil na nebesa, zbudoval spojení mezi Bohem a lidmi a odstranil všechno, co bylo mezi tím. Čest buď Jemu!

ON tu stojí jako mocný Přemožitel, který roztrhl tu oponu. Má klíče smrti a pekla. **„I položil ruku svou pravou na mne, řka: Neboj se. Já jsem první**

i poslední. A živý, ještě jsem byl mrtvý, a aj, živý jsem na věky věků. Amen.“

ON lidem odstranil všechny překážky, takže se mohou vrátit zpět do společenství, jako do zahrady Eden.

Čtěl jsem to spolknout, ale řeknu to. Tu všemohoucnost mají lidé k dispozici. Možná, že tomu nevěříte. Člověk, který je Bohu zcela oddán, má k dispozici všemohoucnost. Copak neřekl v Mar.11:23: **„Vpravdě, pravím vám: Kdo by řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do moře, a nepochyboval by v srdci svém, ale věřil by, že se stane, cožkoli řekne, stane se jemu tak, co by řekl.“**

Co se děje, když se s námi potká všemohoucnost? Jestliže se Bůh a člověk sjednotí, pak se něco musí stát. Cokoli vyslovíte v té stvořitelské síle všemohoucího Boha, s vědomím, že to zaslíbil a řekl ve Svém Slově, tím vzniká síla, skrze niž jsou všechny věci možné. Na to, co tu ještě není, hledíme, jakoby to tu již bylo, neboť jsme se potkali s všemohoucností. Tak Ho tu vidíme stát. Není nádherný?

Když Jej Jan viděl, padl jako mrtvý. Nemohl to snést. Jeho lidská síla selhala. Nebyl ničeho schopen. Pán byl Vítěz, který všechno přemohl.

ON dává pověření: **„Napiš ty věci, které jsi viděl, a které jsou, a které se mají dítí potom. Tajemství těch sedmi hvězd, které jsi viděl v pravici mé, a sedm svíců zlatých. Sedm těch hvězd jsou andělé sedmi sborů, a sedm svíců, které jsi viděl, je sedm sborů.“**

Ó, tohle bere dech, přátelé, vidět Jej vyvýšeného v Jeho vznešeném Božství. ON je Soudce, Král, Kněz, Beránek, Lev, Alfa a Omega, Otec, Syn a Duch svatý. Který byl, který je a který přijít má. ON šlapal přes Božího hněvu a skrze kříž učinil zadost. ON zvolal: **„Je dokonáno!“** ON byl Bohu libý. Duch, který Jej při ukřížování opustil, Jej o velikonočním ránu probudil k našemu ospravedlnění. Jan Jej viděl s nohama z mědi, s očima jako plamen ohně, které hledí přes celou Zemi. Daniel Jej viděl asi 700 let předtím v témž způsobu jako Starého dnů, k němuž přišel Jeden, který vypadal jako Syn člověka, jemuž byl předán soud. ON stojí tam u soudu před Bílým trůnem.

Když tohle všechno máme před očima, jací bychom potom museli být, přátelé? Bůh vám požehnej, je mojí modlitbou. Milujete jej, věříte Mu? Je vaše duše zakotvena v Něm?

Skloňme hlavy a v rozjímání zpívejme:

Našel jsem přístav pokoje...

Chtěli byste, aby Jeho život byl ve vás, a tím se odrážela Jeho přítomnost? Jestliže byste to chtěli, a ještě jste to neobdrželi, povstali byste, prosím, k modlitbě všichni, kdo byste chtěli být do modlitby zahrnuti?

Nebeský Otče, mnozí se postavili, kteří by Tě chtěli přijmout. Jsou unaveni z toho zmítání vlnami života. Jsou si vědomi toho, že i jejich srdce se může kdykoliv zastavit. Pak pro duši hnanou do záhuby nastane veliký pád. Oni žili samy pro sebe, šli s trendem tohoto světa, ale nyní by chtěli být podobny Tobě, ó Pane. Přijmi je do Svého království. Oni patří Tobě, Otče. TY znáš jejich srdce a jejich pohnutky. Sám jsi vyslovil a nechal zapsat:

„Kdo Mé Slovo slyší a věří tomu, který Mne poslal, má život věčný.“

Pane, řekl jsi také: **„Blahoslavený, kdo čte a slyší slova prorocství Knihy této, neboť čas naplnění je blízko.“** Oni to poznávají. Nemohou se již nechat zmítat sem a tam. Pane, hod' jim záchranné lano, táhni je k Sobě, ó Pane, nechť od této chvíle vyzařují světlo Ježíše Krista. Ó Bože a Otče, předávám ti je ve jménu Ježíše Krista. Nechť Ti na tomto místě následují ve křtu. Nechť Duch svatý spočine na jejich životě, aby pro zbytek svého života byli podobni Ježíši. O to prosíme v Jeho jménu. Amen.

Být jako Ježíš...

Podejte ruku těm, kdo jsou ve vaší blízkosti a děkujte Bohu za jejich duši. Cítíte se nyní dobře? Neradujete se, že jste křesťany? Podejte ruku těm, kteří jsou blízko vás. Zazpívejme společně:

Putujeme ve světle, v nádherném světle...

Potom, co Duch svatý padl na počátku na církev, přišla táž zvěst do Smyrny. Vystoupil Ireneus, posvěcený Boží muž. Mluvil v jazycích. Moc Boží byla zjevována, mrtví byli vzkříšeni nemocní byli uzdravováni. On putoval v tom světle.

Po něm vystoupil Columba, veliký, mocný, posvěcený Boží muž. Mnozí jiní posvěcení Boží muži ve své době tu zvěst nesli, putovali ve světle, ve světle evangelia, ve stejném světle, které svítilo o Letnicích. Kristus putoval uprostřed Svého lidu mezi sedmi zlatými svícny. Zářil jako slunce v poledne.

Putujeme ve světle...

Nikdy se neobracejte k věcem světa. Světu jste zemřeli a je pro vás mrtvý. Putujete v Kristu, posvěceni Duchem svatým. Milujete Jej, neboť On vás miloval dříve. Vylévá nad vámi Své požehnání. Podává vám ruku a přijímá do Své společnosti, do Svého království. Jsme nyní synové a dcery Boží. Ještě se neukázalo, co jednou budeme. Ale až se to zjeví, budeme Jemu rovni a budeme mít oslavené tělo. Neboť Jej uvidíme tak jak je.

*Potom budeme putovat ve světle,
v tom nádherném světle...*

Milujete Její? Po takové ostré zvěsti rád slyším, když lidé v uctívání zpívají a s úctou před Ním v Duchu dlí. Není nic krásnějšího než ty staré písňe. To souhlasí. Miluji dobrý starobylý způsob zpěvu, ne ty školené hlasy, které tak dlouze protahují tóny, až v obličejí zmodrají. Pak již ani nerozumíme, o čem zpívají. Rád poslouchám ty, kteří tón tak neudrží, ale obdrželi letniční požeňání. Ti pak o tom zpívají. Jak nádherné jsou písňe a melodie o kříži.

Zapívejme ještě v rozjímání:

*Jak sladce zní jméno Ježíš!
Ó, jak uzdravuje každou bolest!
A přináší pokoj a radost,
každému dětinsky věřícímu srdci.
Ó, jak sladce zní, když srdce o Ježíši zpívá!
Ó, jak sladce to zní, když srdce o Ježíši zpívá!
Jak je drahé jméno Ježíš,
Jak velice obšťastňuje;
že Jeho lid od hříchu spasen,
Jemu jása ve vytržení.
Zpívejte v síle Ježíšova jména,
dosvědčujte statečně Jeho slávu,
až dospějeme k zástupu,
který se korunován před Ním sklání.
Ó, jak sladce zní, když srdce o Ježíši zpívá!*
